

TRUYỆN
TRANH

TẬP 21

LÀ TUYÊN

NỎI LỬA ĐỐT TÂY KỲ

YAN YAT TOU ANU IOW

thuongmaitr

TẬP 21

LA TUYÊN NỎI LỬA ĐỐT TÂY KỲ

KIM KIIÁNI

vẽ

SƠN LÂM

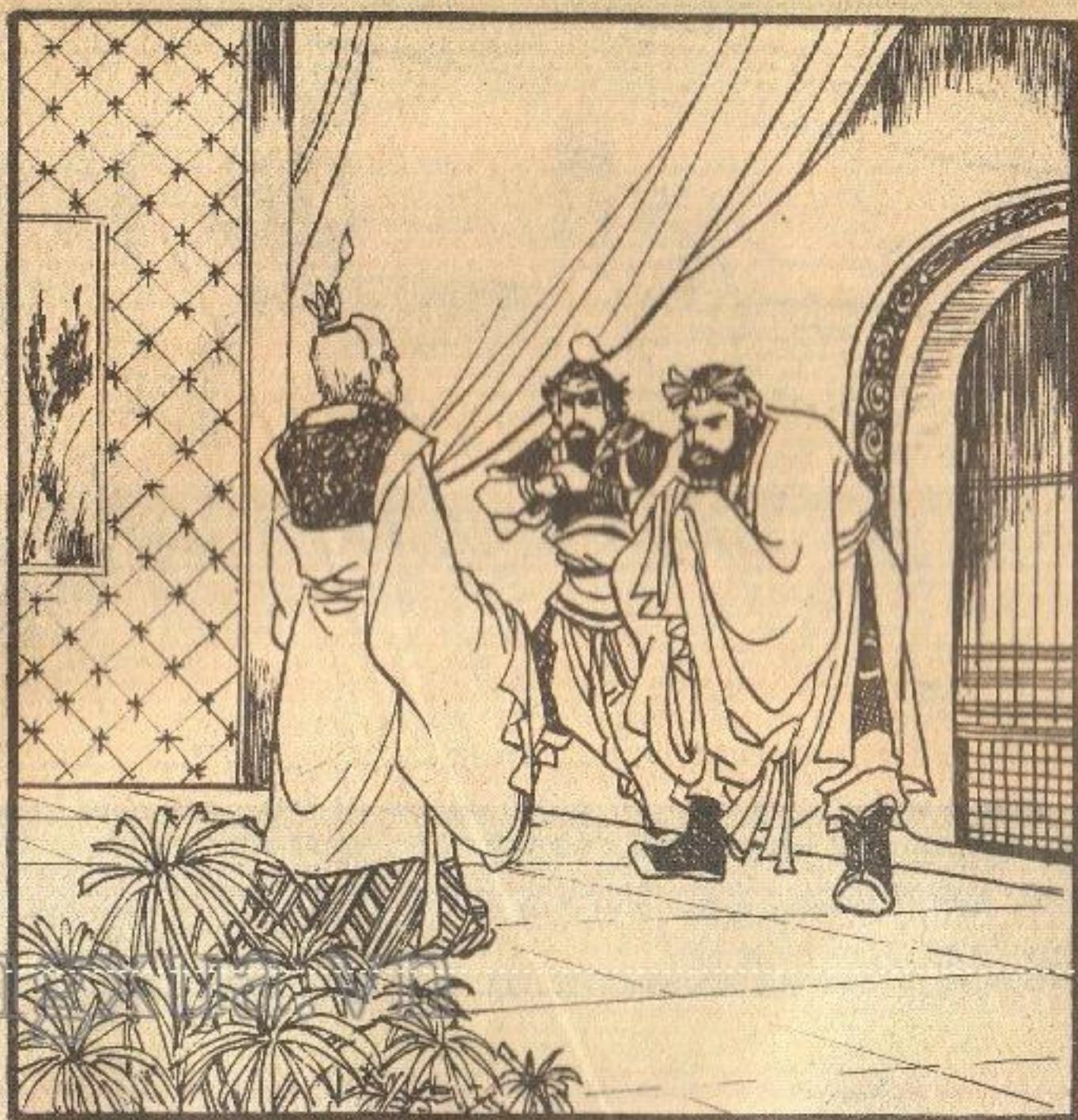
soạn lời

(Theo truyện “Phong Thần Diễn Nghĩa” của Trung Hoa)

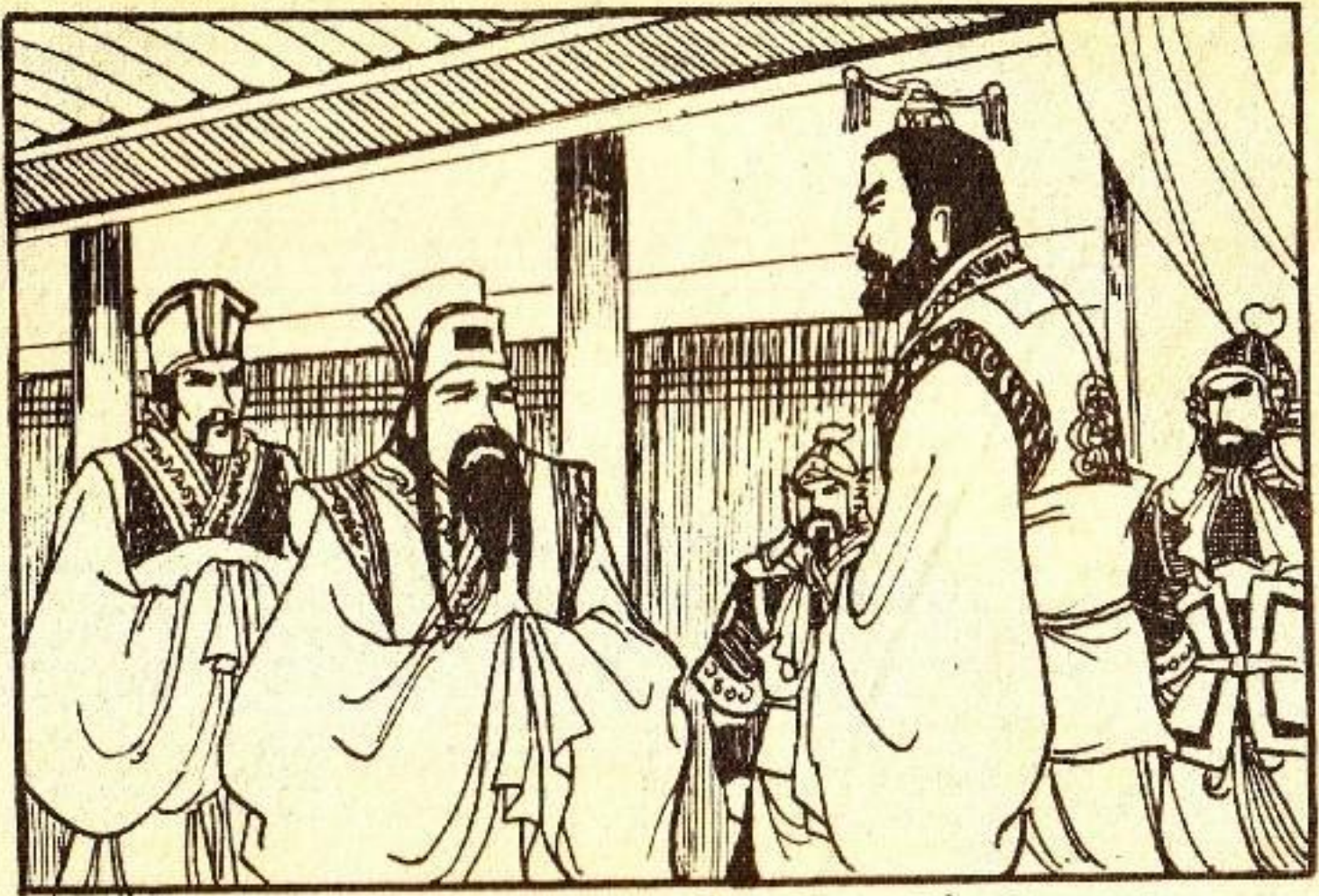
NHÀ XUẤT BẢN LONG AN

1991

thuongmaita

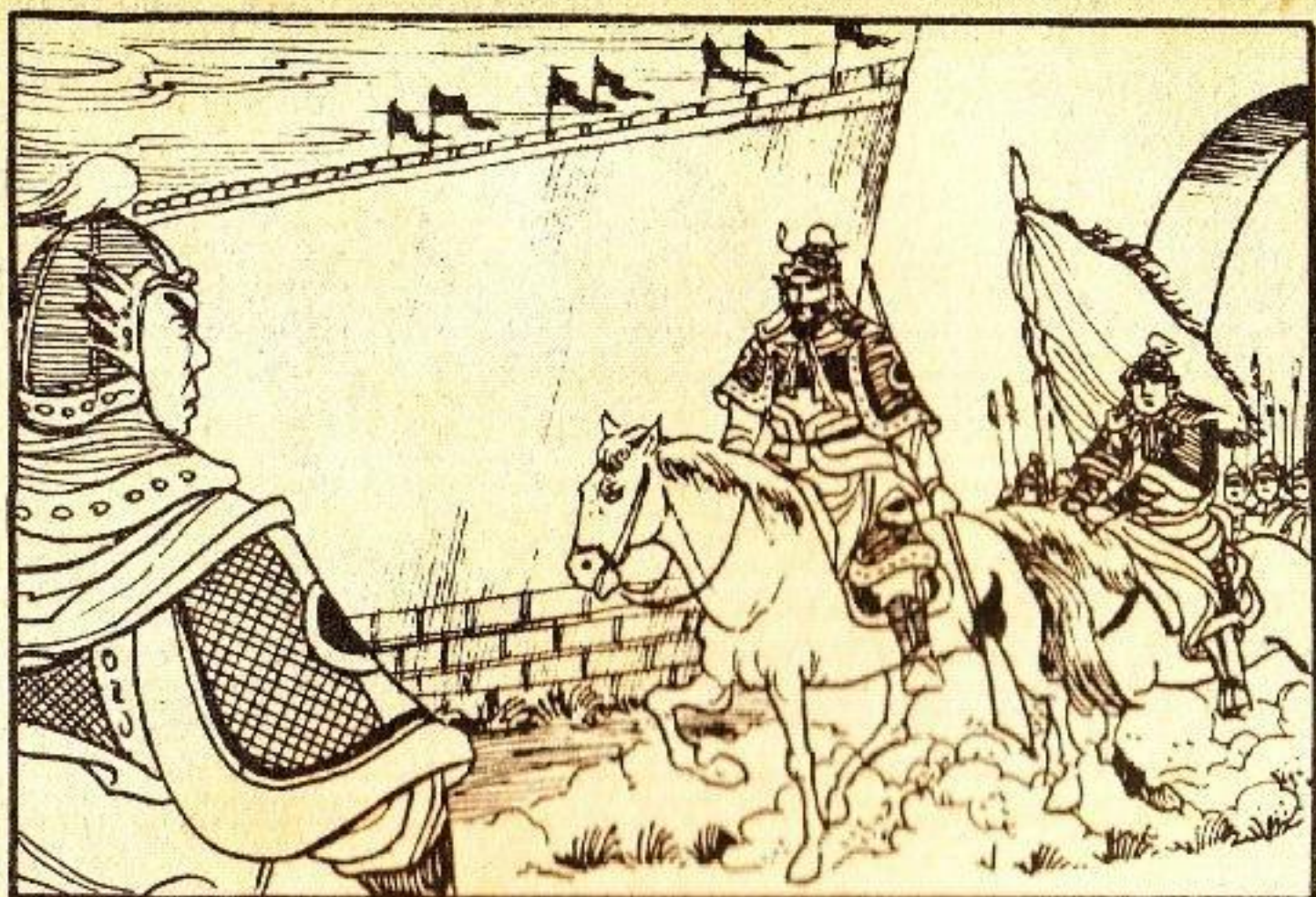
Sau khi nghe lời lẽ phải trái của Tô Hộ, Trịnh Luân chịu về đầu Tây Kỳ. Tô Hộ đưa Trịnh Luân vào gặp Tử Nha. Tử Nha an ủi: "Ta biết tướng quân trung nghĩa, chỉ tại vua Trụ thất đức. Nay chúa ta trọng hiền đãi sĩ, tướng quân phải hết lòng phò tá, chớ nên nghi ngờ" Trịnh Luân tạ ơn, Tử Nha dắt Tô Hộ đến ra mắt Võ Vương và tâu: "Ký Châu Hầu Tô Hộ đã về Châu, xin vào ra mắt"...

Trụ Vương hay tin Tô Hộ đầu Châu liền họp các quan lại. Quan Đại phu Lý Định tâu: "Nay phải dùng tướng giỏi mới mong thắng giặc. Tôi xin tiến cử Trương Sơn, người này làm được việc đó".

Trương Sơn nhận chiếu chỉ liền sai Tiên Báo và Lý Cẩm là tả hữu tiên phong, dẫn 10 vạn binh đi trước, Tang Nguyên và Mã Đức là 2 viên tướng cạnh theo sau. Binh thể mạnh như rồng, sức người như gió bão.

Khi Trương Sơn kéo quân đến trước thành Tây Kỳ khiêu chiến, Đặng Cửu Công xin xuất trận. Từ Nha nhận lời. Đặng Cửu Công kéo binh ra thành, thấy một tướng mắt đỏ, xem lại là Tiên Báo.

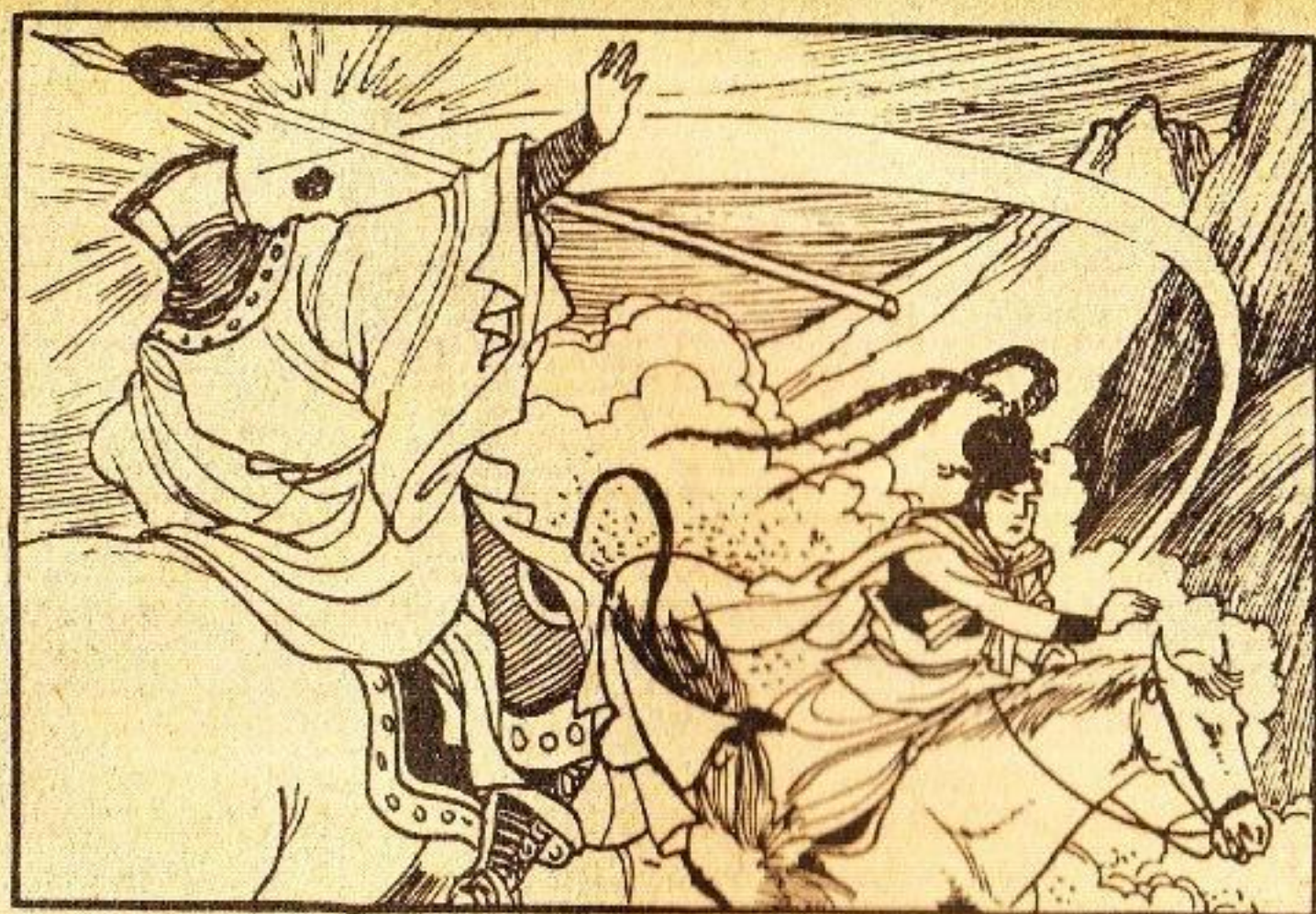
Đặng Cửu Công liền vung dao tới chém. Tiên Báo cố gắng chống đỡ. Đánh được 30 hiệp, Tiên Báo bị rơi đầu, binh Thương vỡ loạn.

Trương Sơn hay tin Tiên Báo bị Đặng Cửu Công chém, nổi giận kéo quân đến thành khiêu chiến, quyết giết Đặng Cửu Công trả thù cho đại tướng. Đặng Cửu Công lại xin ra trận, nàng Thiên Ngọc xin được cùng theo cha.

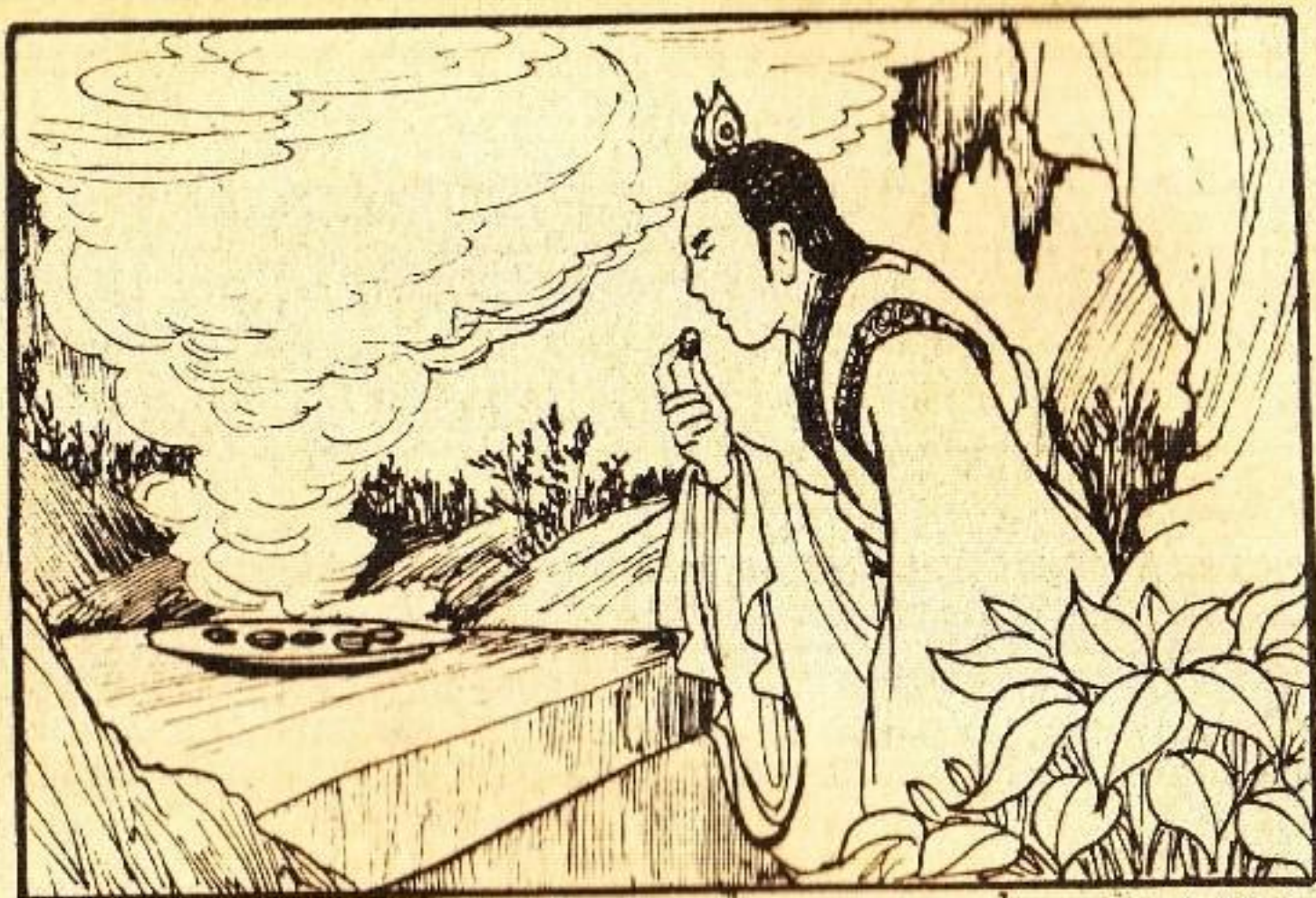
Trương Sơn mắng Cửu Công, rồi đâm liên một giáo, Cửu Công đưa thương ra đỡ. Đánh được 30 hiệp. Đặng Cửu Công toát mồ hôi, không sao bì lại sức mạnh của Trương Sơn.

Thiên Ngọc biết cha mình yếu sức, liền ném vào mặt Trương Sơn một cục đá, Trương Sơn bị đá ném trúng nhằm sống mũi, thất kinh quát ngựa chạy dài, cha con Đặng Cửu Công đặc thẳng thâu quân vào thành.

Lúc bấy giờ ở động Đào Nguyên, Quảng Thành Tử cho đòi Ân Giao vào nói: "Võ Vương nay hội chư hầu tại Mạnh Tân để phạt Trụ. Đã đến lúc con trả đũa thù, thầy muốn con xuống Tây Kỳ giúp Tử Nha phạt Trụ".

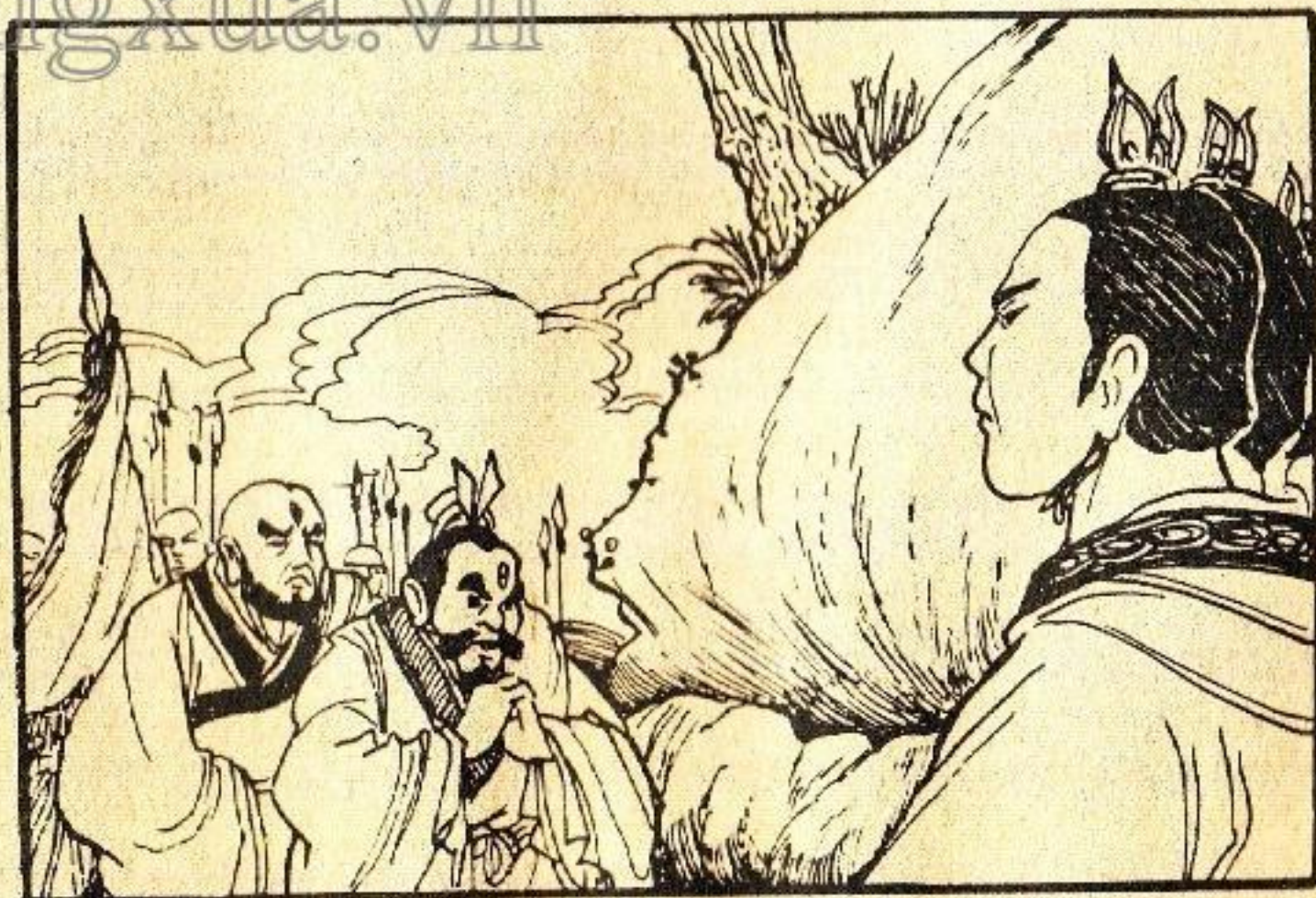
Quảng Thành Tử sai Ân Giao ra sau động để tìm binh khí. Ân Giao đi đến cầu đá, bỗng thấy một cái động, liền qua cầu dây cửa bước vào, thấy trong động có 4 ghế đá, 1 cái bàn và có 7 hột đậu hơi thơm bốc lên. Ân Giao không thể nhịn, liền bốc ăn hết không còn một hột.

Ăn xong rồi lần bước ra khỏi động, trở lại cầu đá. Bỗng nơi vai Ân Giao kêu rắc 1 tiếng, Ân Giao giật mình nhìn lại thấy vai mình mọc thêm 2 cánh tay. Tiếp đó, 4 cánh tay mọc thêm nữa, và 2 cái đầu ở cổ lòi ra, tất cả là 3 đầu, 6 tay.

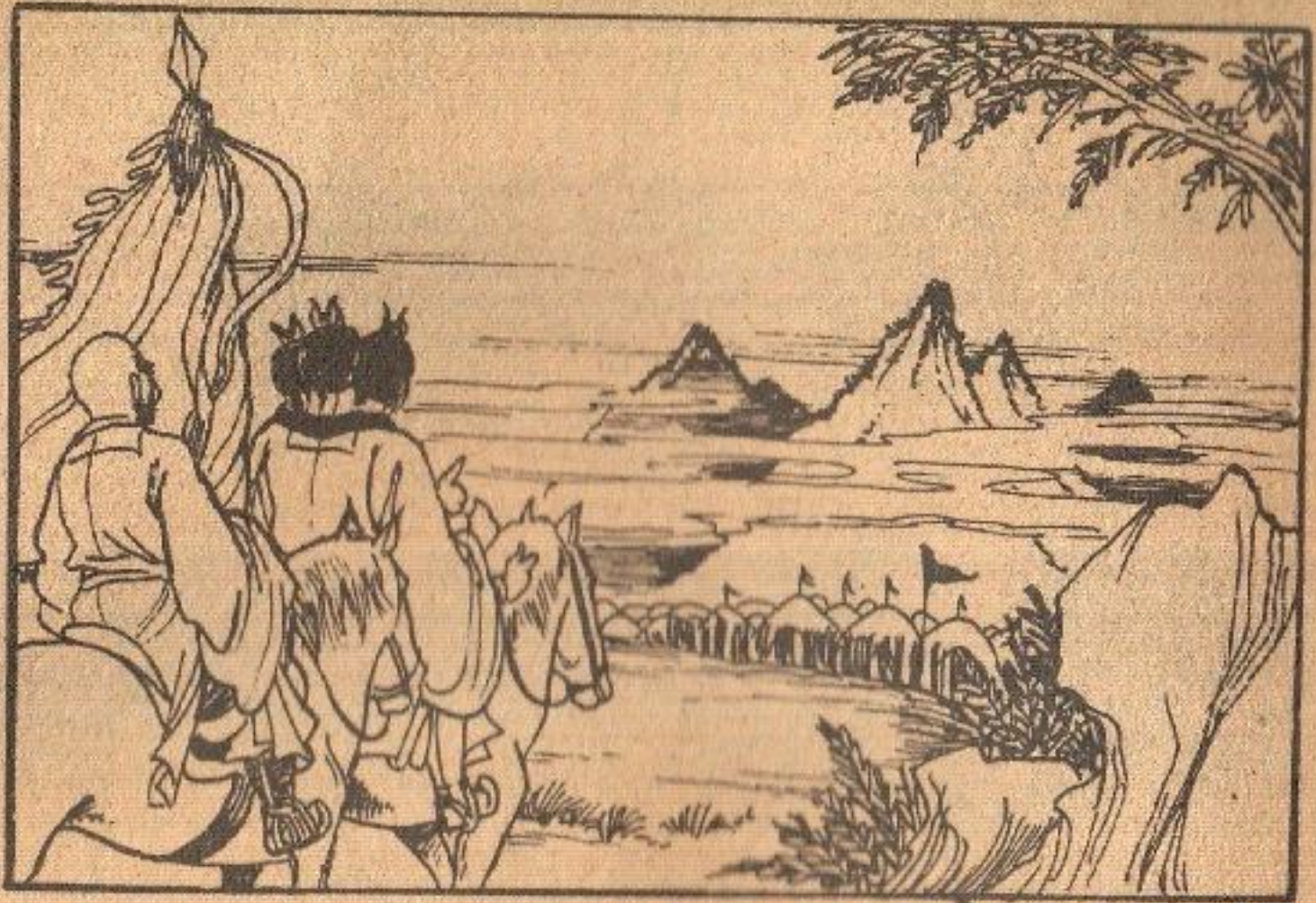
Quảng Thành Tử liền dắt Ân Giao ra động Đào Nguyên dạy nghề đánh kích. Khi Ân Giao đã thuộc, Quảng Thành Tử lại trao các bùa bối như Phiên Thiên Ân, Lạc Hồn Chung, Thư Hùng Kiếm.

Trên đường lên Tây Kỳ, Ân Giao gặp 2 tướng cướp là Mã Thiện và Ôn Lương. hai tướng này cảm phục Ân Giao cùng kéo quân theo phò.

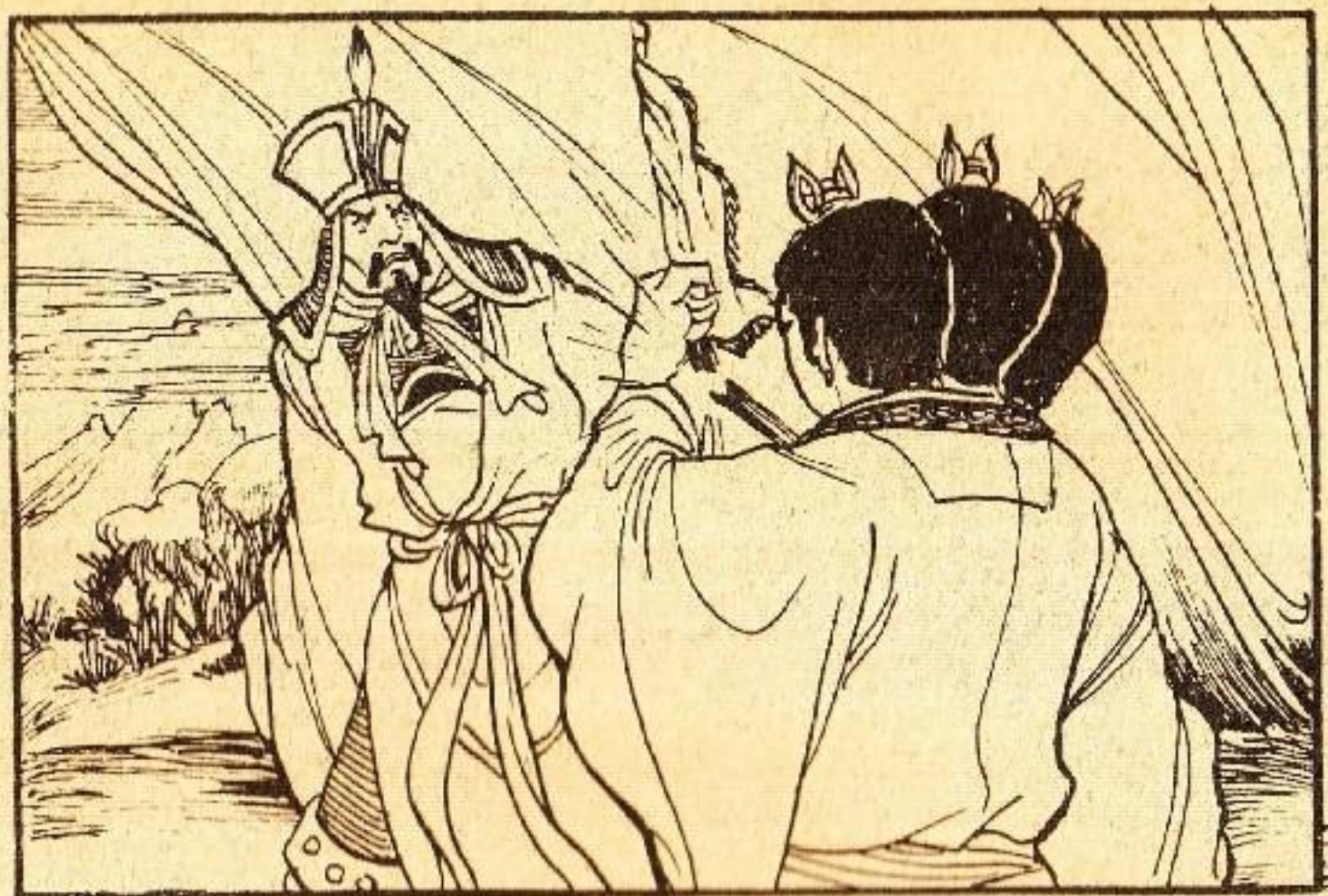
Đoàn quân đi đoạn nữa thì có một đạo sĩ xuất hiện ra mắt Ân Giao. Đạo sĩ nói: "Ta là Thân Công Báo, xin ra mắt điện hạ. Ta muốn nói điện hạ hãy suy nghĩ lại trước khi phò Châu—Cha Mẹ là tình thiêng, con không nên giúp người ngoài đánh cha mình. Cha ngươi tuổi đã già, không bao lâu cơ nghiệp kia sẽ về tay ngươi, chớ đại khờ giúp người khác đoạt lấy cơ nghiệp của mình. Hơn nữa, chính Tử Nha đã đốt em ngươi là Ân Hồng ra tro bụi".

Thân Công Báo đi thẳng. Ân Giao ngại ngùng, lòng ngón ngang trăm mối: "Nếu Tử Nha quả thiệt giết em ta, ta quyết rửa thù cho hả giận." Ân Giao liền kéo quân về dinh Thương để dò hỏi hư thật.

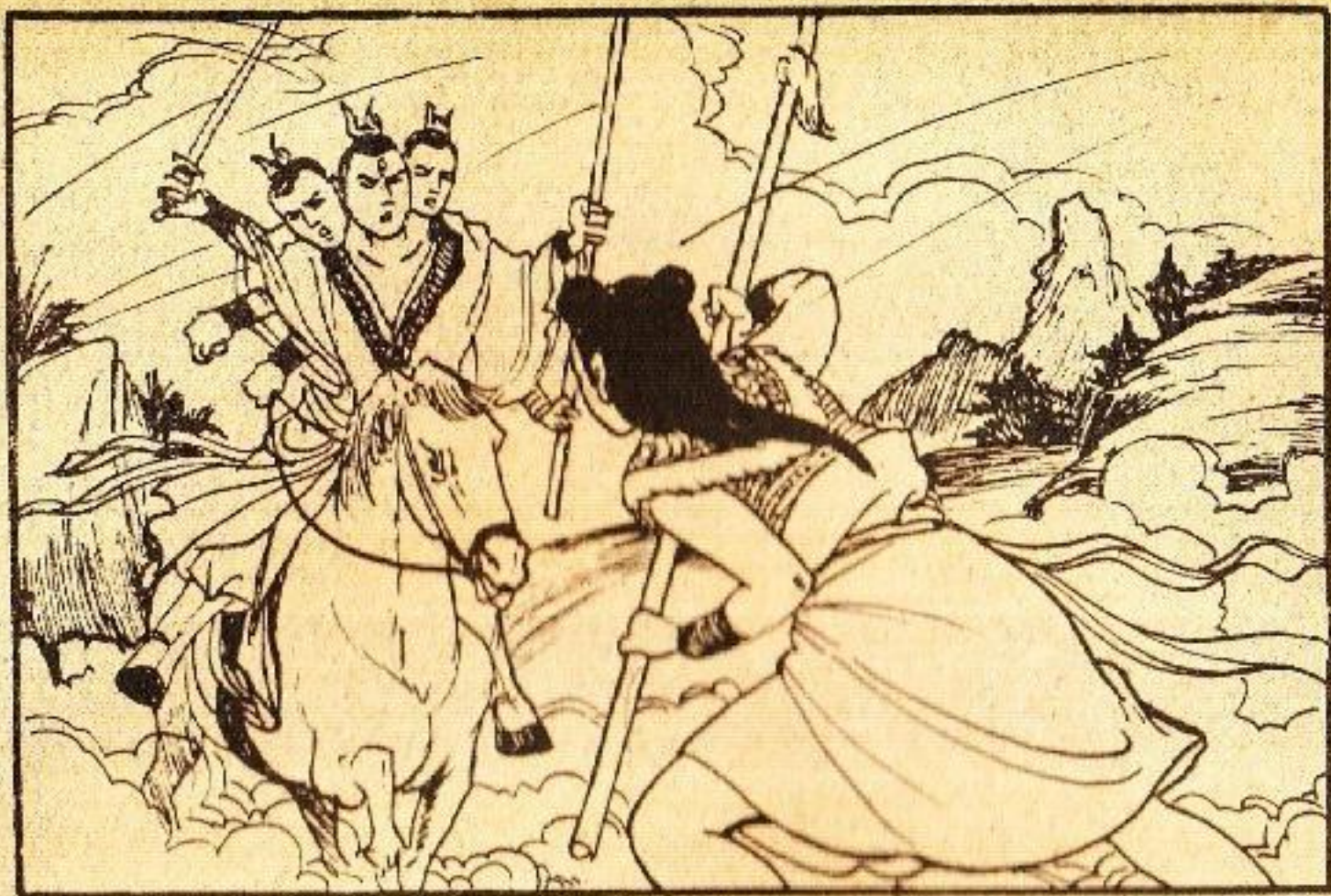
Bấy giờ Trương Sơn lòng buồn bực, không yên, bỗng thấy quân vào báo: "Có một vị tướng đến mời Nguyên soái ra mắt Đông Cung diện hạ". Trương Sơn đi liền đi.

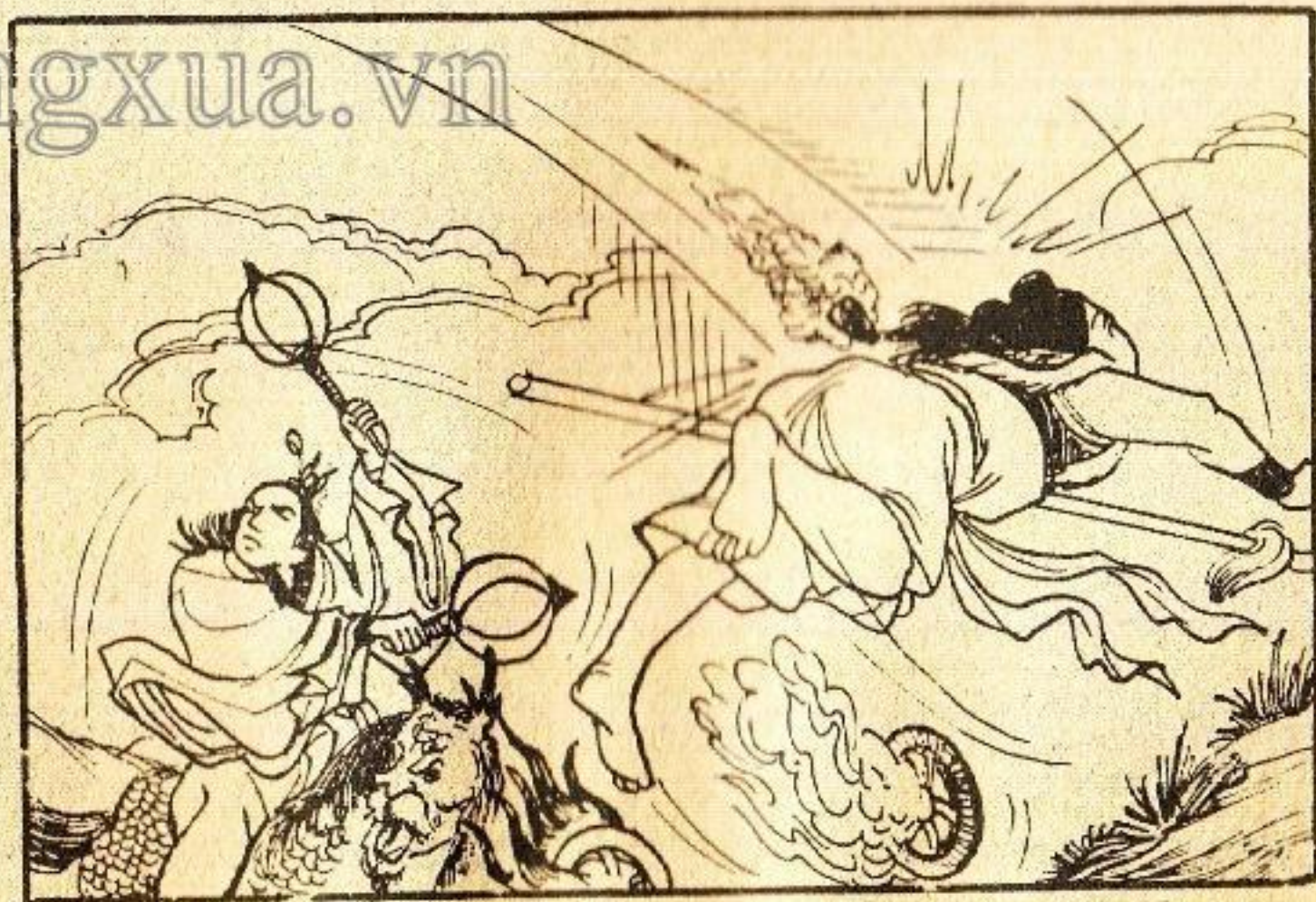
Ân Giao hỏi thăm Ân Hồng. Trương Sơn thưa: "Nhị diện đem binh chinh phạt Tây Kỳ, bị Tử Nha dùng Thái cực đồ đốt nát thành tro". Ân Giao liền bẻ gãy cây cờ lệnh tiên, thề rằng: "Nếu ta không giết Khương Thượng, thì ta sẽ gãy như cây cờ này".

Sáng hôm sau, Ân Giao kéo binh ra trận, kêu Tử Nha ra thành, Ân Giao hét: "Sao ngươi dám dùng Thái cực đồ hại em ta thành tro mịn?" Tử Nha nói: "Đó là lỗi tại Ân Hồng, không phải ta muốn sát hại".

Ân Giao nổi giận, lướt tới đâm Từ Nha. Na Tra vung giáo cản lại, nói: "Đã có ta cùng người đối địch, chớ làm hỗn với sự thúc ta".

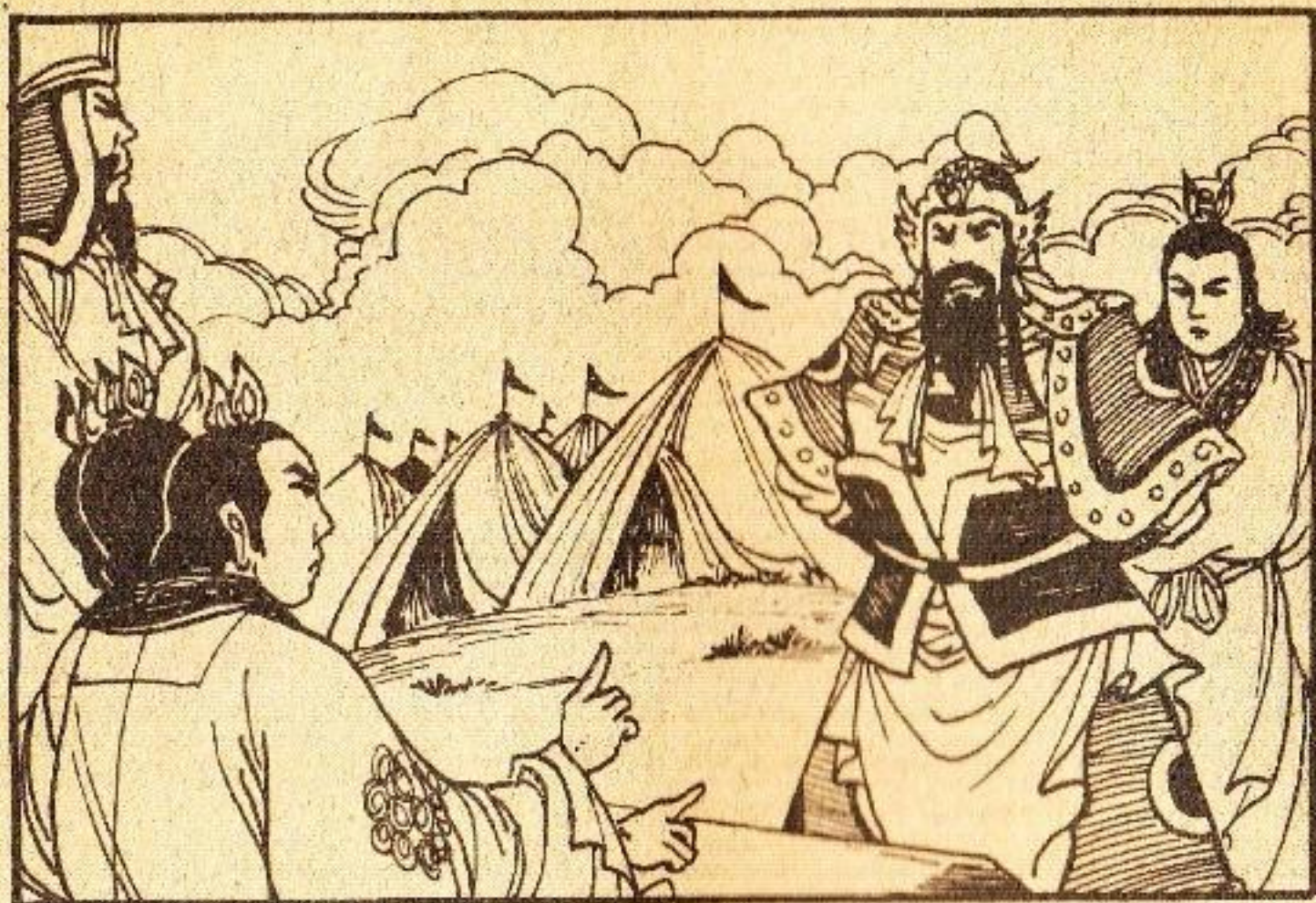
Ân Giao đánh với Na Tra được ít hiệp, lấy Phiên Thiên Án quăng lên đánh nhằm vai Na Tra, Na Tra té xuống xe. Hoàng Thiên Hóa vung song chùy đến cản lại, các tướng Châu cứu Na Tra về Thành.

Hoàng Thiên Hóa đánh với Ân Giao được ít hiệp, bị Ân Giao dùng chuông Lạc hồn rung lên, Hoàng Thiên Hóa tâm hồn hỗn loạn nhào xuống đất, bị Trương Sơn lạnh tay bắt trời.

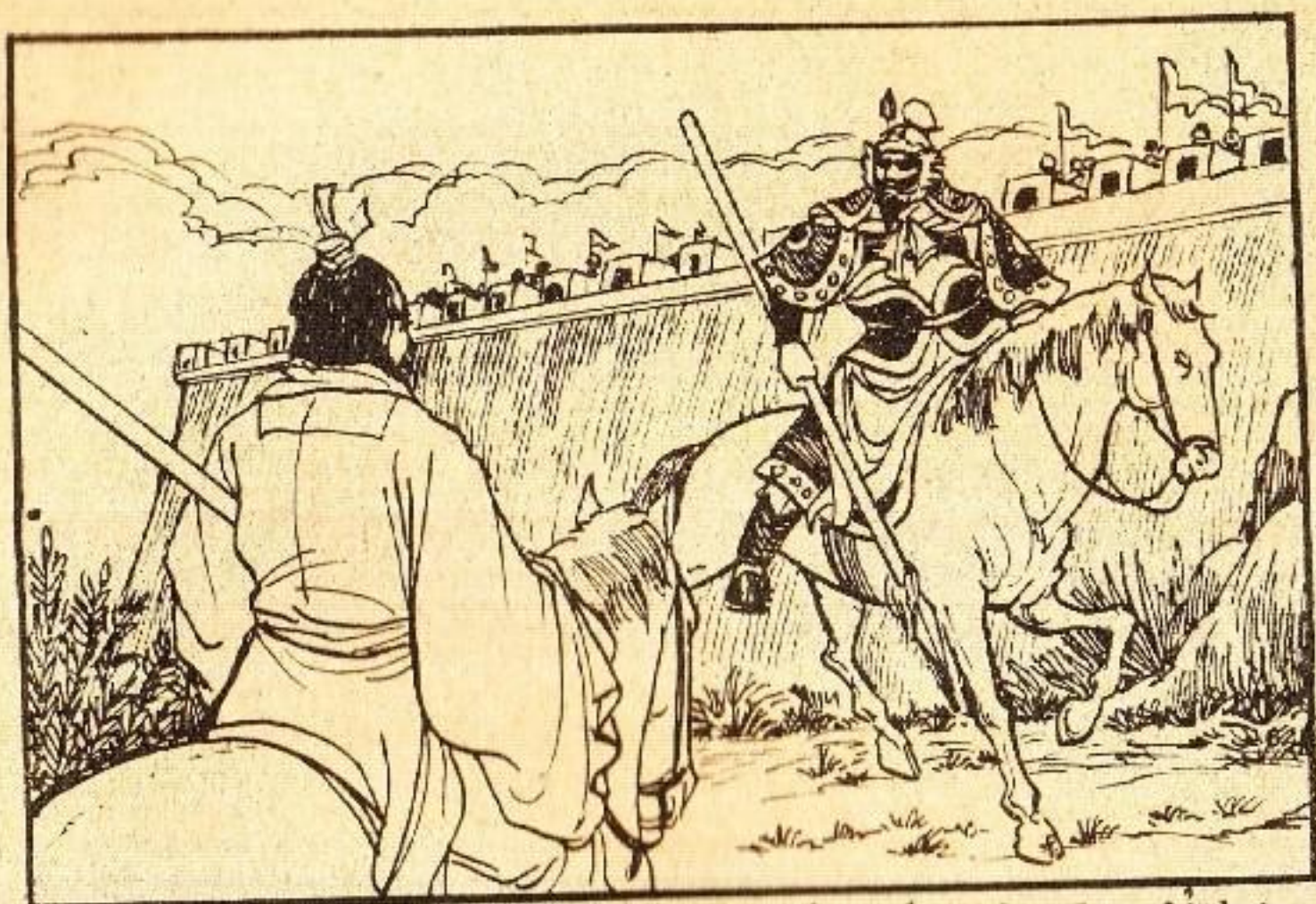
Hoàng Phi Hồ giục thần ngưu đến đánh, Ân Giao liền lấy chuông Lạc hồn rung vài cái. Hoàng Phi Hồ mê man té xuống, bị tướng nhà Thương bắt trời, Dương Tiễn sợ Tử Nha lâm nguy, liền phóng chiêng thu quân về thành.

Bấy giờ Ân Giao thắng trận về dinh, truyền dẫn cha con Hoàng Phi Hồ đến trước trưng hỏi: "Người là ai?" Hoàng Phi Hồ nói: "Ta là Võ Thành vương Hoàng Phi Hồ".

Ân Giao nói: "Trước kia Tướng quân tha anh em ta khỏi chết, nay ta đáp đền ơn ấy. Vậy từ nay tướng quân đừng ra trận giao tranh với ta nữa. Nếu bắt được lần thứ hai ta sẽ xử trị".

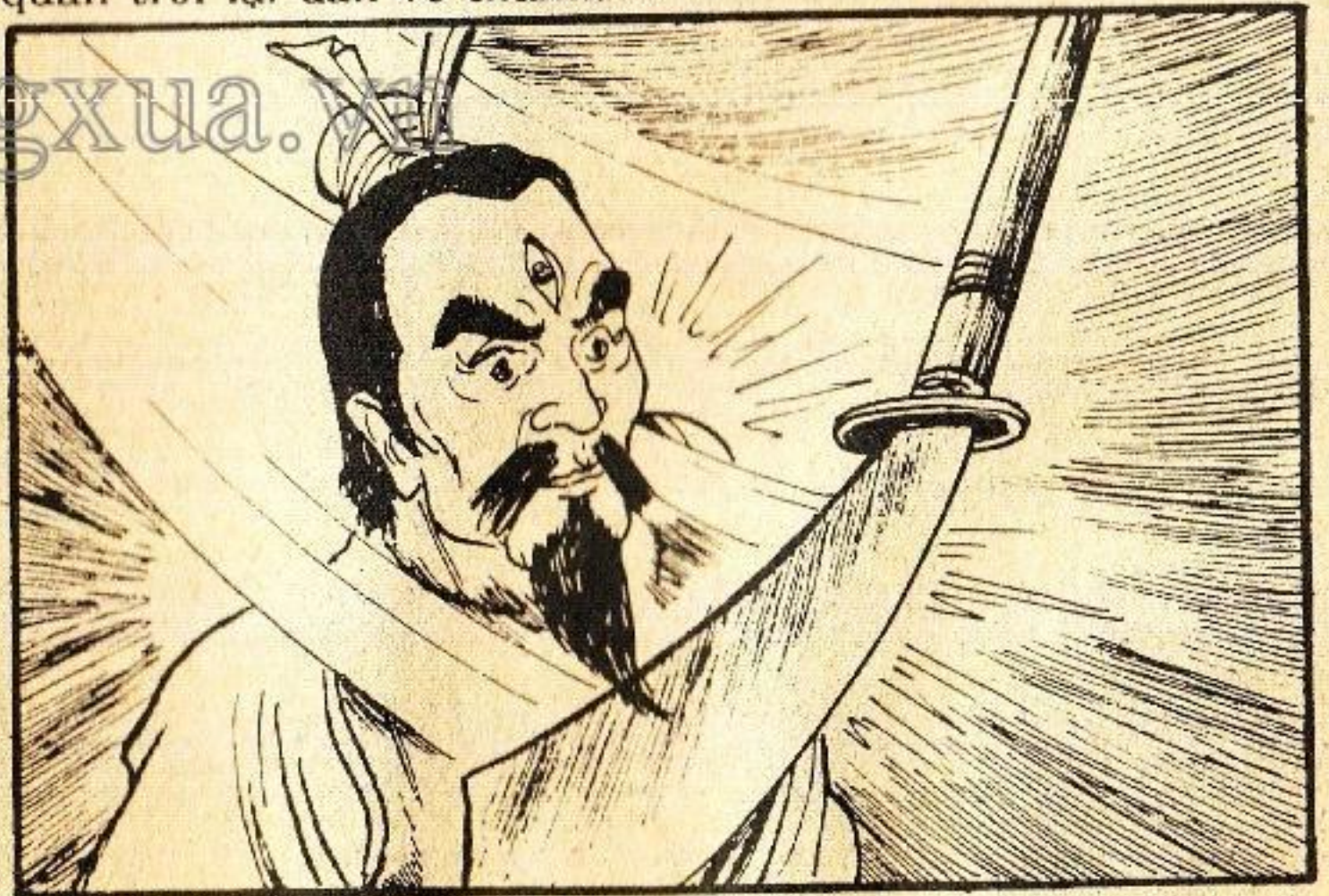
Hôm nay, Ân Giao nóng lòng muốn bắt Tử Nha để báo thù. Mã Thiện xin ra trận Ân Giao nhận lời. Trong thành, Tử Nha liền hội ý các tướng cử Đặng Cửu Công ra đối địch.

Đặng Cửu Công lên ngựa kéo binh ra, thấy tướng có 3 con mắt dang điệu võ dương uy, liền hỏi: "Người tên họ là chi?" Mã Thiện xưng tên. Đặng Cửu Công lướt tới chém đũa. Mã Thiện đưa thương ra đỡ.

Đánh được vài hiệp, Đặng Cửu Công dùng sức mạnh áp đảo cây thương của Mã Thiện, rồi bắt sống Mã Thiện, hối quân trời lại dẫn về thành.

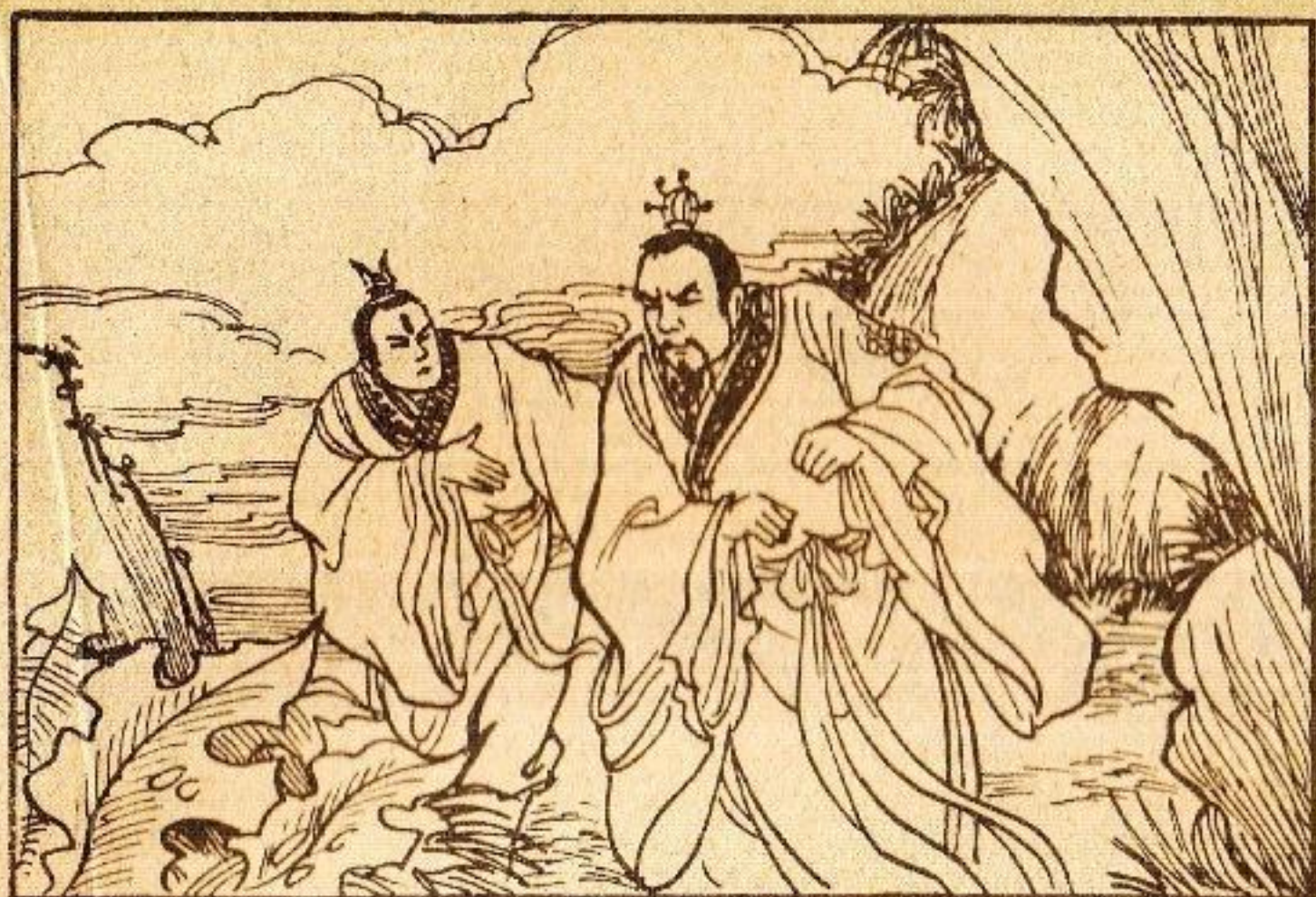
Tử Nha truyền Nam Cung Hoát đem Mã Thiện ra ngoài xử trảm. Cung Hoát chém một đao, chẳng ngờ Mã Thiện không rụng. Cung Hoát thất kinh, vào báo lại với Tử Nha.

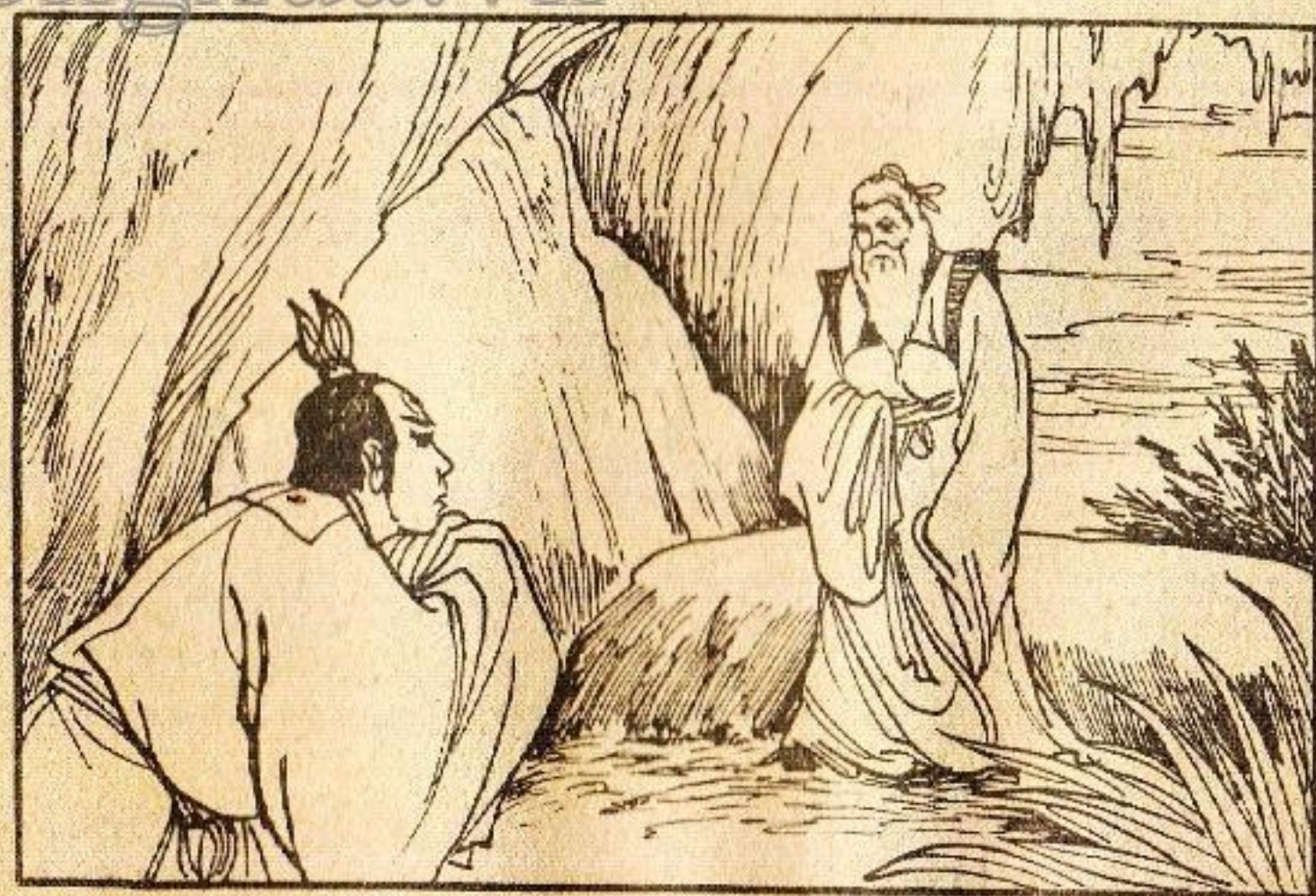
Tử Nha nói: "Các ngươi hãy dùng lửa Tam muội mà đốt thế". Na Tra, Mộc Tra, Kim Tra, Lôi Chấn Tử hợp lực dùng lửa Tam muội đốt một hồi. Mã Thiện cười lớn: "Thôi, ta kiêu các ngươi đây".

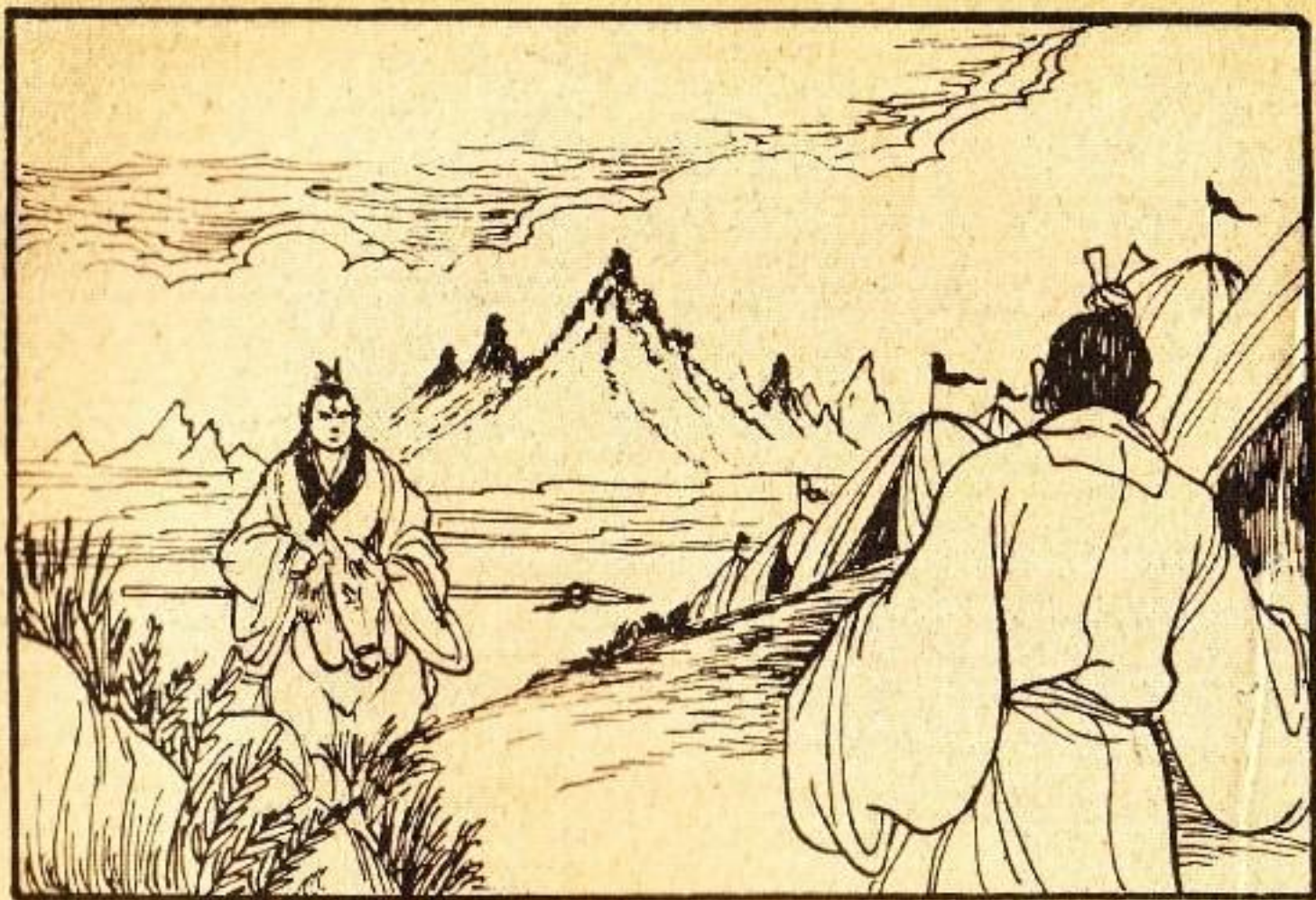
Vừa dứt lời, Mã Thiện đã biến mất. Dương Tiên thưa với Tử Nha: "Tôi xin qua hỏi thăm sư bá Quảng Thành Tử về việc Ân Giao, nhân tiện mượn kiếng chiếu yêu của Vân Trung Tử thì mới trừ được Mã Thiện".

Từ Nha nhận lời, Dương Tiên độn thổ qua núi Cửu Tiên gặp Quảng Thành Tử và nói: "Ân Giao không giúp Tây Kỳ, mà cầm binh đánh lại Khương Thừa tướng". Quảng Thành Tử nói: "Thôi ngươi về trước, ta sẽ xuống Tây Kỳ ngay bây giờ".

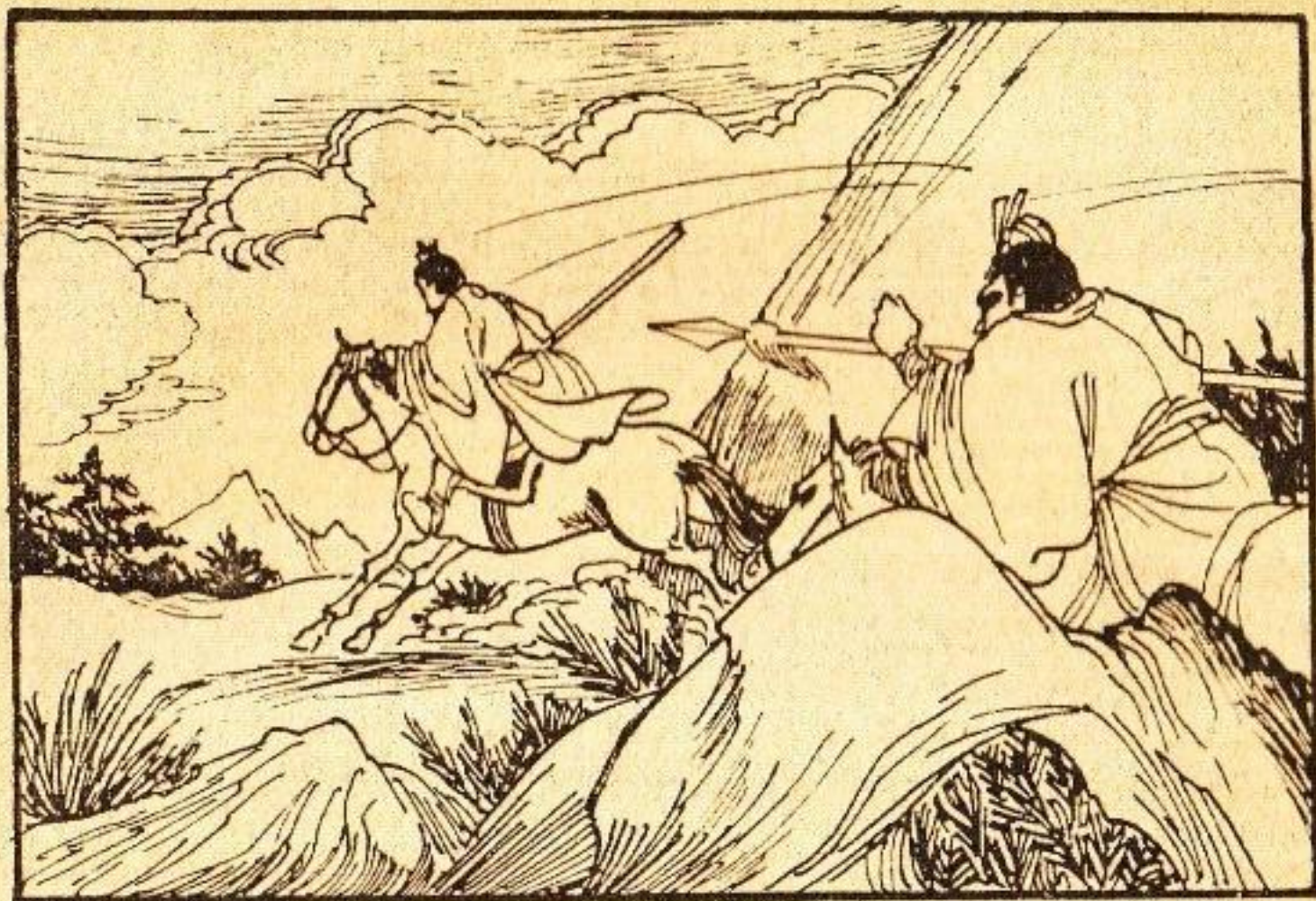
Dương Tiên lại đi thẳng vào yết kiến Vân Trung Tử thưa: "Nay có Mã Thiện, chém, đốt đều chẳng chết, nên tôi đến mượn kiếng chiếu yêu của sư thúc về diệt hắn, xong việc xin trả lại: "Vân Trung Tử thuận lời.

Dương Tiễn trở về thuật lại mọi việc, Tử Nha mừng rỡ, liền sai Dương Tiễn dẫn binh khiêu chiến để tìm tông tích Mã Thiện. Dương Tiễn đến trước cửa dinh gọi lớn: "Mã Thiện chớ khoe tài, hôm nay ta đến lấy đầu ngươi đây".

Quân vào báo, Ân Giao sai Mã Thiện cầm binh, Mã Thiện mới ra khỏi trại. Dương Tiễn đã lấy kiếng chiếu yêu rọi vào mặt, thấy trong kiếng hiện lên một ngọn đèn đỏ rực.

Dương Tiên liền cầm giáo lướt tới đâm. Mã Thiệu đánh được 30 hiệp. Dương Tiên trá bại chạy dài.

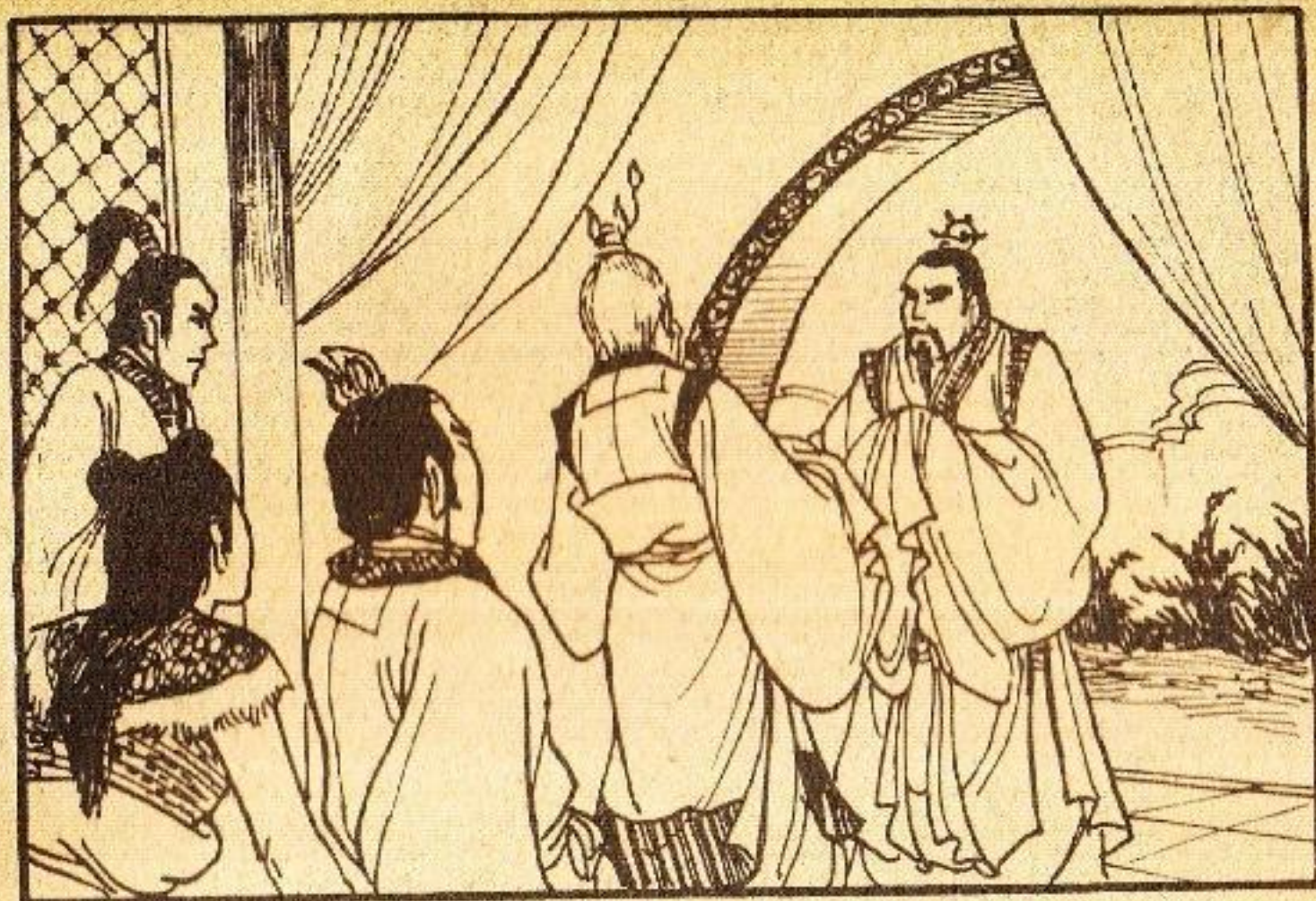
Dương Tiên vào thành kể lại việc đánh với Mã Thiệu. Vương Hộ nói: "Theo tôi biết thì có 3 ngọn đèn lâu năm. Một ngọn nơi cung Huyền Đô, một ngọn nơi cung Ngọc Hư, một ngọn tại núi Linh Trụ, chưa chắc ngọn đèn nào thành hình, xin Dương huynh đi dò xét".

Dương Tiên liền đến cung Ngọc Hư trước. Đến nơi Dương Tiên hỏi Bạch Hạc đồng tử: "Ngọn đèn trong cung còn hay tắt?" Bạch Hạc đồng tử đáp: "Ngọn đèn lưu ly của Thiên Tôn vẫn còn cháy".

Dương Tiên biết không phải, liền già từ đến núi Linh Tụ, vào động Huyền Giác hỏi Nhiên Đăng: "Ngọn đèn lưu ly của đạo trưởng còn cháy không?" Nhiên Đăng nhìn thấy đèn tắt, bèn nói lớn: "Con yêu này trốn đi rồi!"

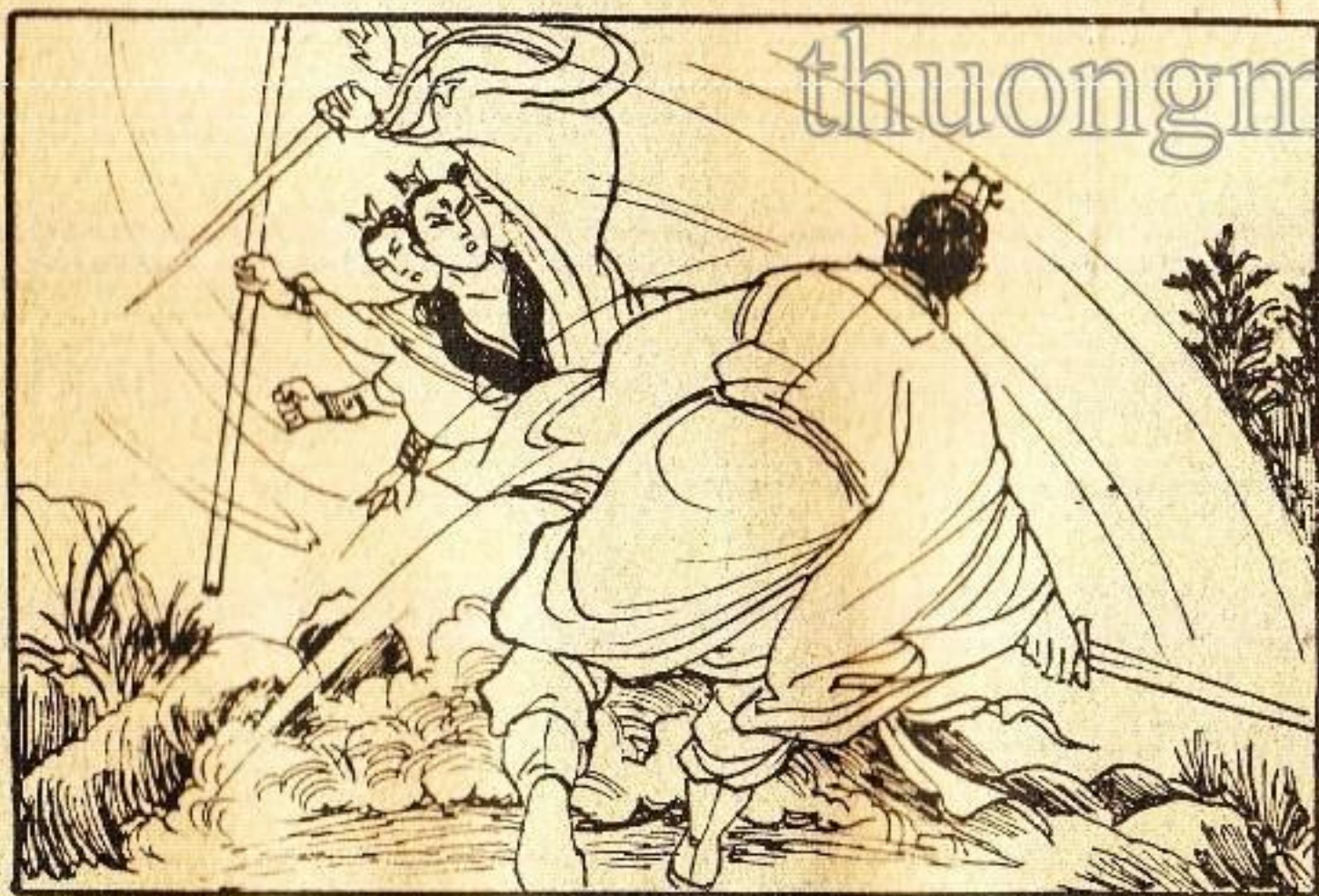
Dương Tiễn về Tây Kỳ thuật chuyện. Tử Nha mừng rỡ, bỗng có quân báo: "Quảng Thành Tử đến xin ra mắt. Tử Nha liền rước vào. Quảng Thành Tử chịu lỗi, nói: "Ân Giao tác tặc, tội ấy do bản đạo thất trách. Để bản đạo gọi nó vào đây tạ tội".

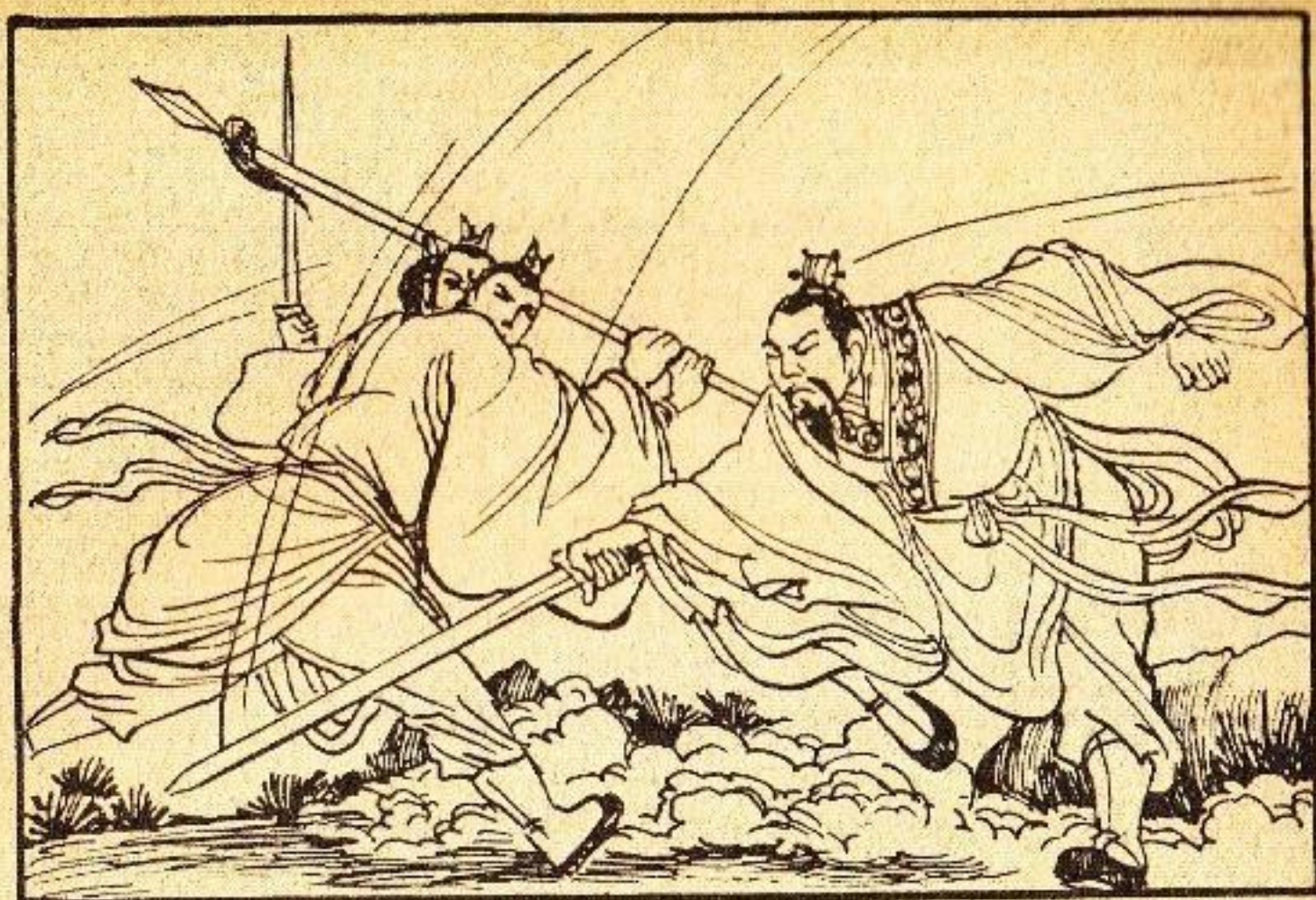
Quảng Thành Tử đến trước dinh Thương gọi lớn: "Ân Giao ra đây cho ta bảo". Quảng Thành Tử thấy Ân Giao mặc vương phục, nổi giận hét: "Súc sinh! Ngươi thề với ta trên núi thế nào, mà bây giờ ngươi trở lòng như vậy?"

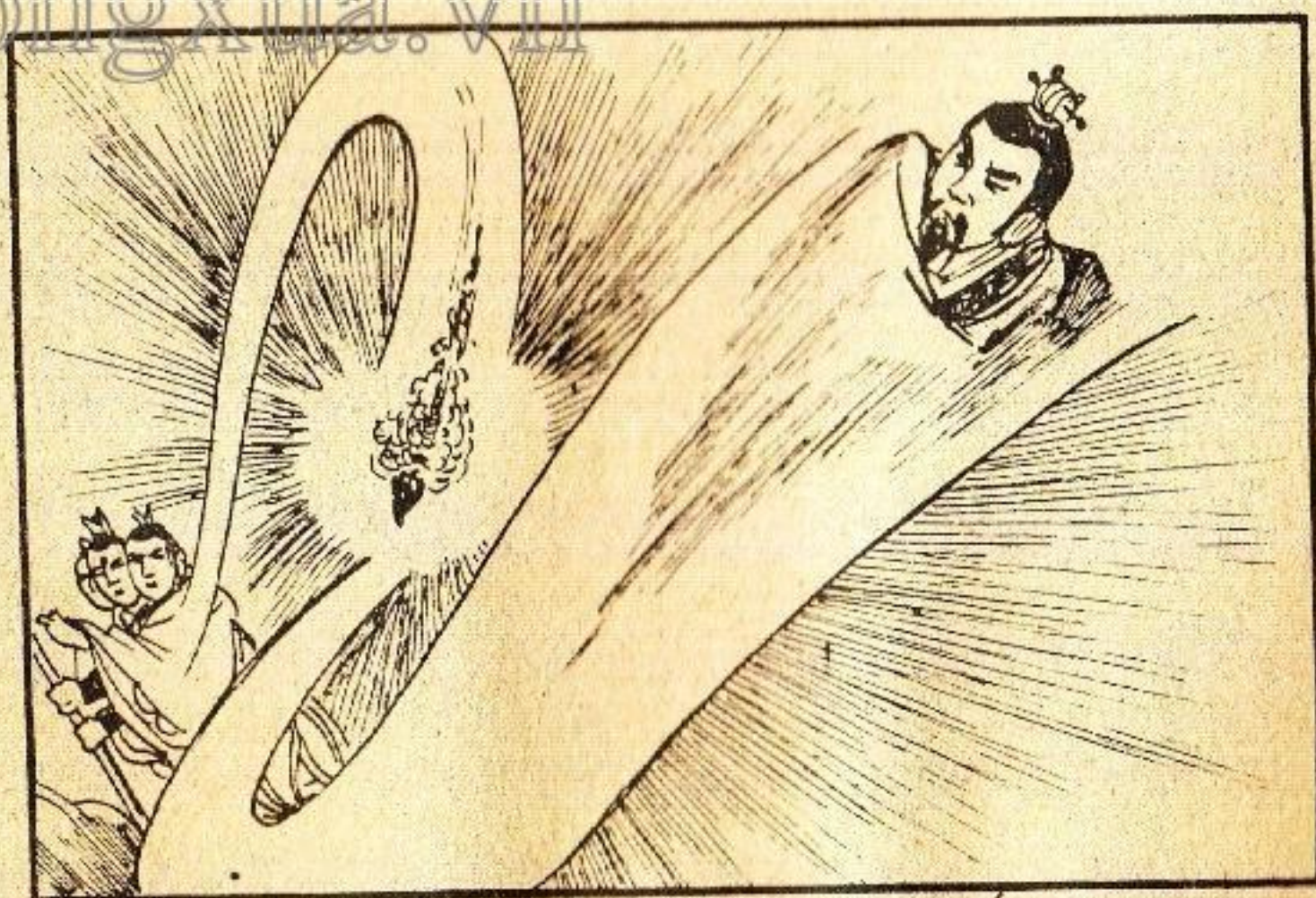
Ân Giao cay đắng nói: "Nay lòng con thảm thiết quá, không thể làm gì khác là giết Tử Nha trả thù. Con liều mình giết Tử Nha rồi sẽ đầu Châu lạy năm ải".

Quảng Thành Tử rút gươm chém, Ân Giao đỡ và nói: "Sự phụ cô tình buộc con vào thế bí, phải mang tiếng thất lễ với thầy. Sự phụ muốn có một đệ tử hèn hạ, quên tình cha con, anh em mà theo phò kẻ thù không?"

Quảng Thành Tử nổi giận chém một gươm nữa, Ân Giao khóc lớn: "Thầy đã không tưởng tình thầy trò, thì đệ tử sao giữ được tròn. Thôi thì đành làm đũa thắt phu vậy, Nói rồi hai thầy trò đánh nhau.

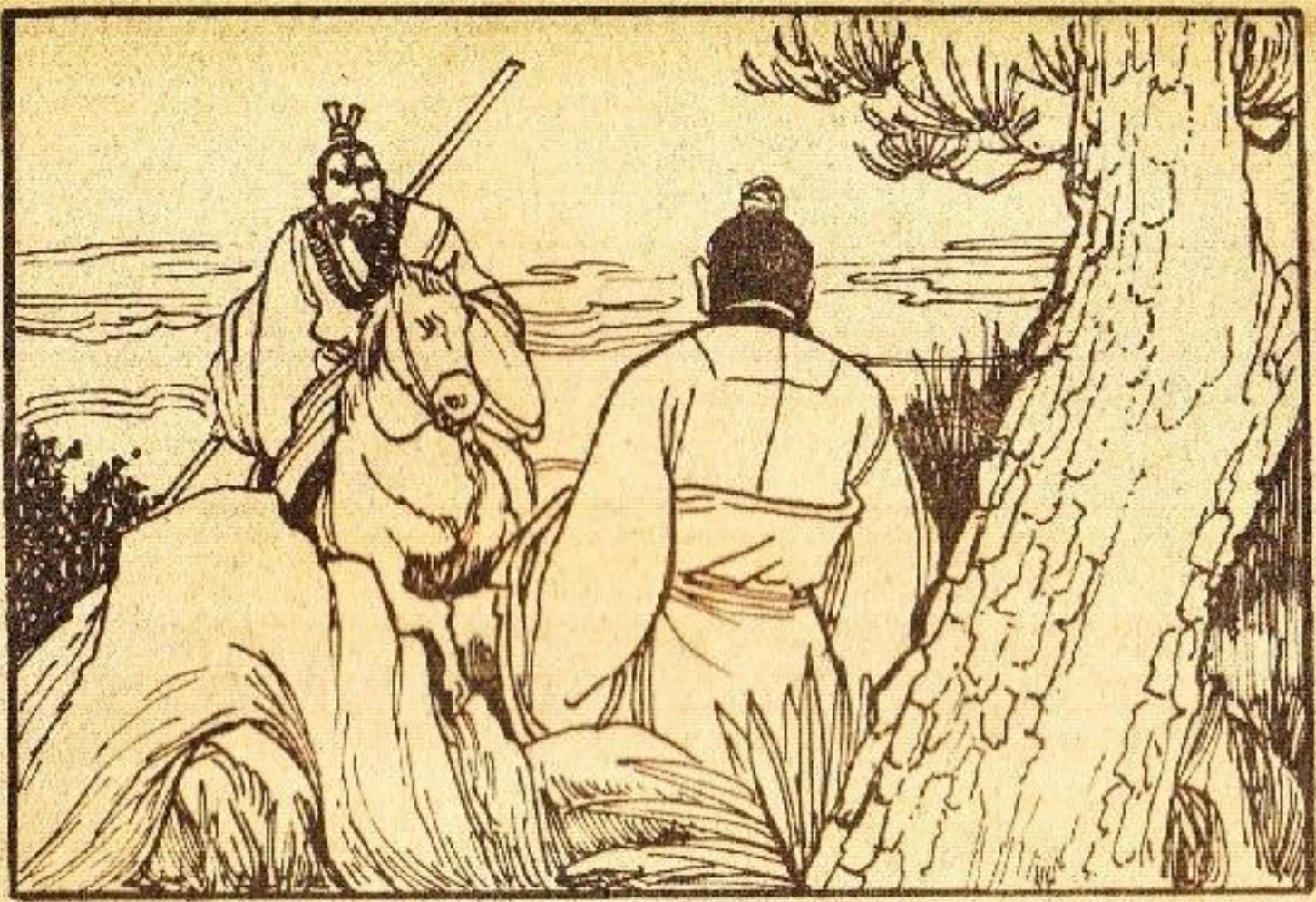
Ân Giao liền móc túi lấy Phiên Thiên Án quăng lên, Quảng Thành Tử kinh hãi, biết Phiên Thiên Án là báu vật lợi hại, liền hóa ra hào quang bay về thành.

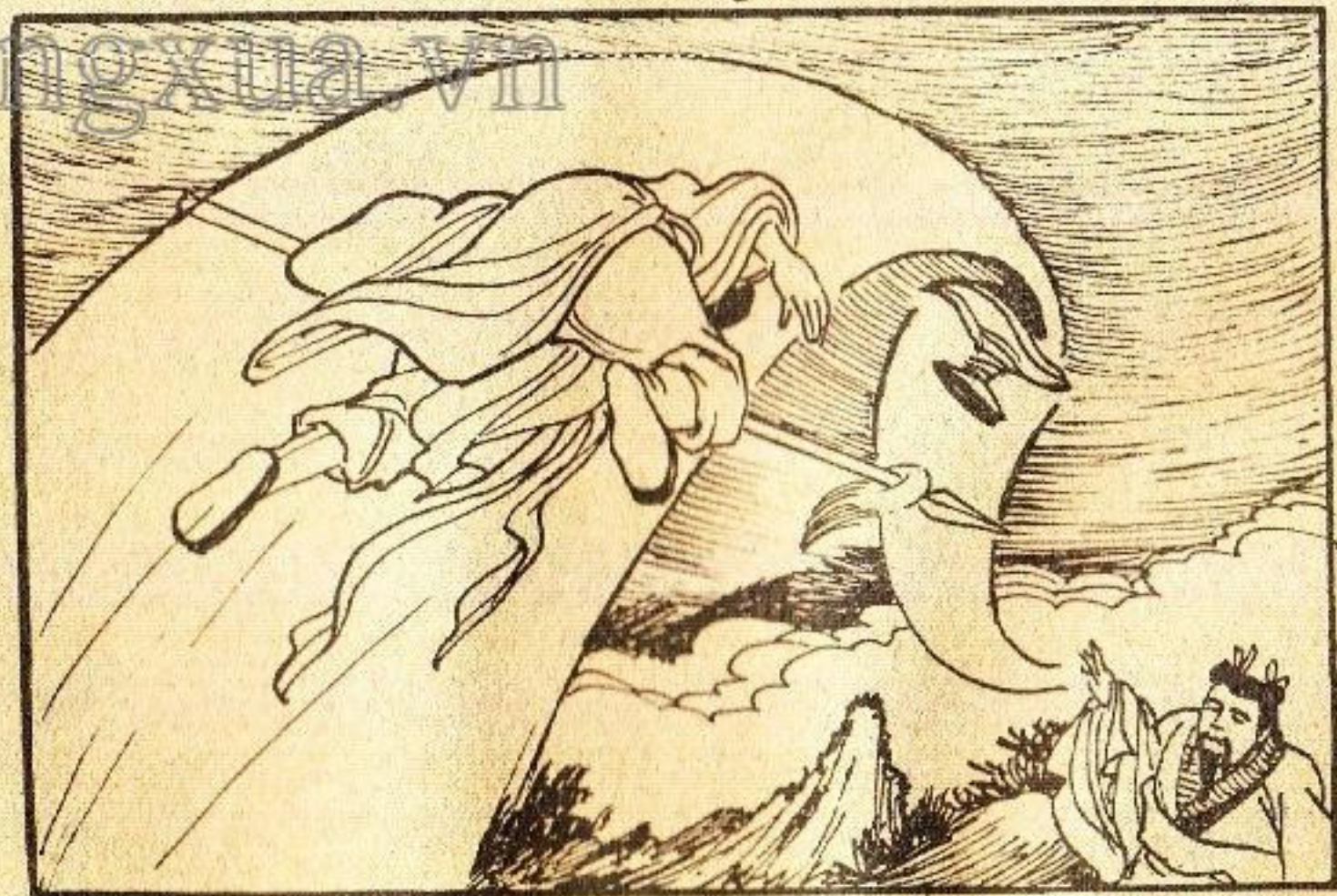
Quảng Thành Tử thuật lại chuyện cho Tử Nha hay—Tử Nha không rõ Phiên Thiên Ấn là báu vật lợi hại thế nào mà Quảng Thành Tử kinh hãi như vậy? Bỗng có quân báo: "Có Nhiên Đẳng đại sư đến".

Nhiên Đẳng nói: "Muốn bắt Mã Thiện, ngươi phải làm kế này", liền kê tai dặn nhỏ Tử Nha. Tử Nha vâng lời cầm roi, lên lưng Tứ bát tướng đến trước trại Thương kêu lớn: "Mã Thiện, hôm nay ta quyết chém đầu ngươi!"

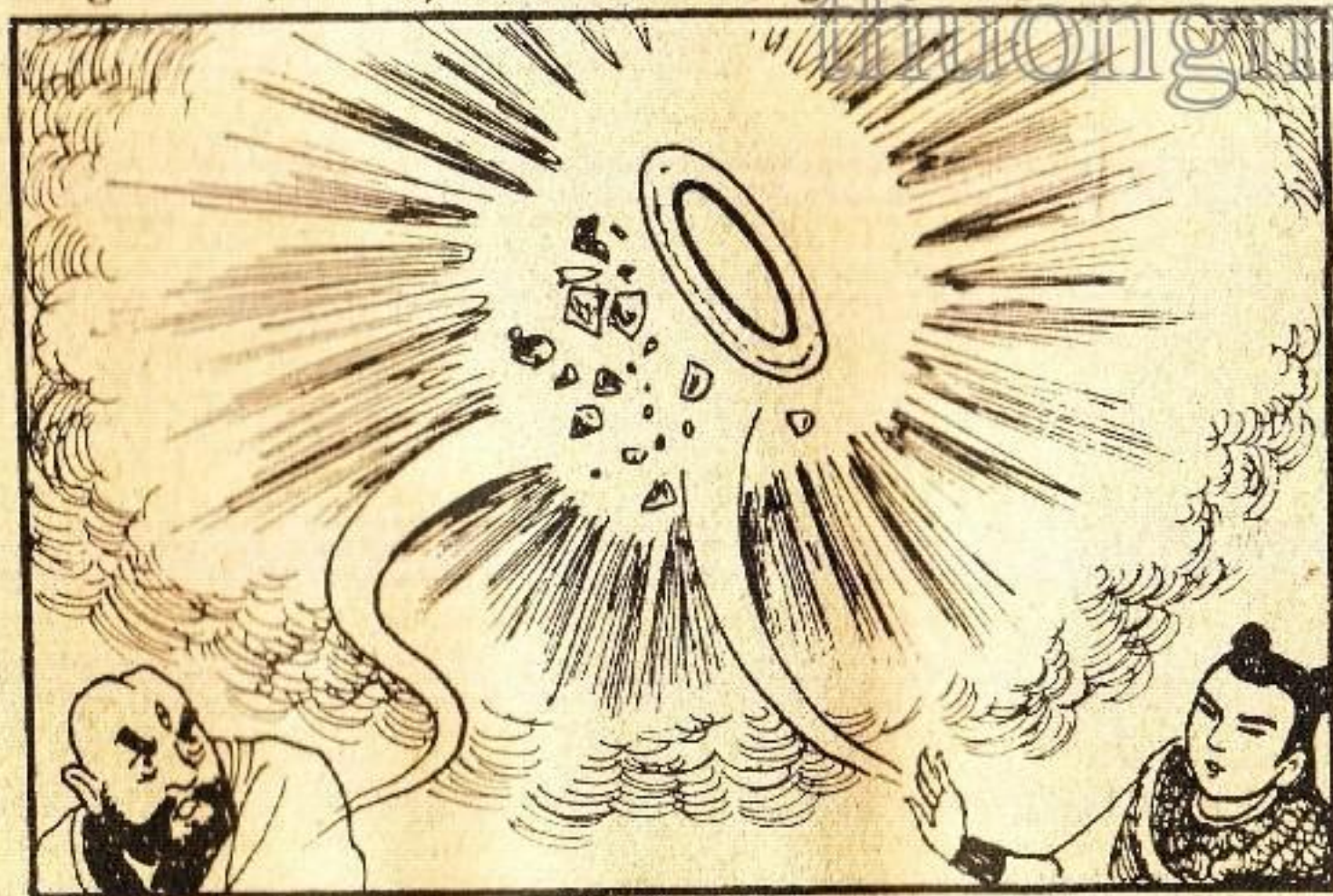
Mã Thiện xông ra, Tử Nha đánh được ít hiệp bỏ chạy về hướng Nam. Mã Thiện quát ngựa đuổi theo đến một cội dương, không thấy Tử Nha đâu, lại thấy một đạo sĩ đón lại, nói: "Mã Thiện biết ta chăng?"

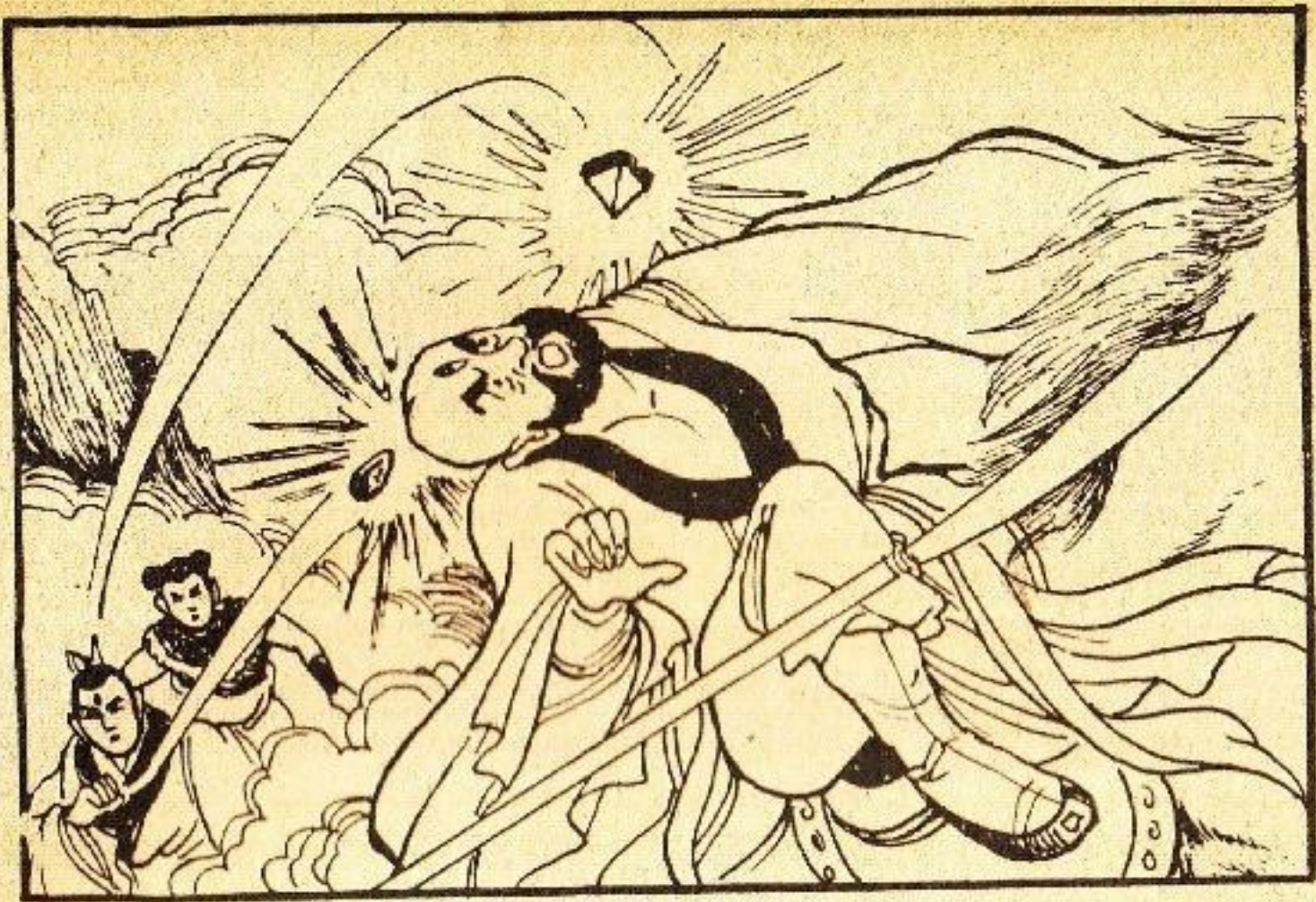
Vì Nhiên Đăng làm phép ẩn mặt, nên Mã Thiện không biết, liền dẫm Nhiên Đăng. Nhiên Đăng lấy đèn lưu ly trong tay áo quăng lên, Mã Thiện biết là thầy mình, kinh hãi ân mình không kịp bị đèn lưu ly hút vào

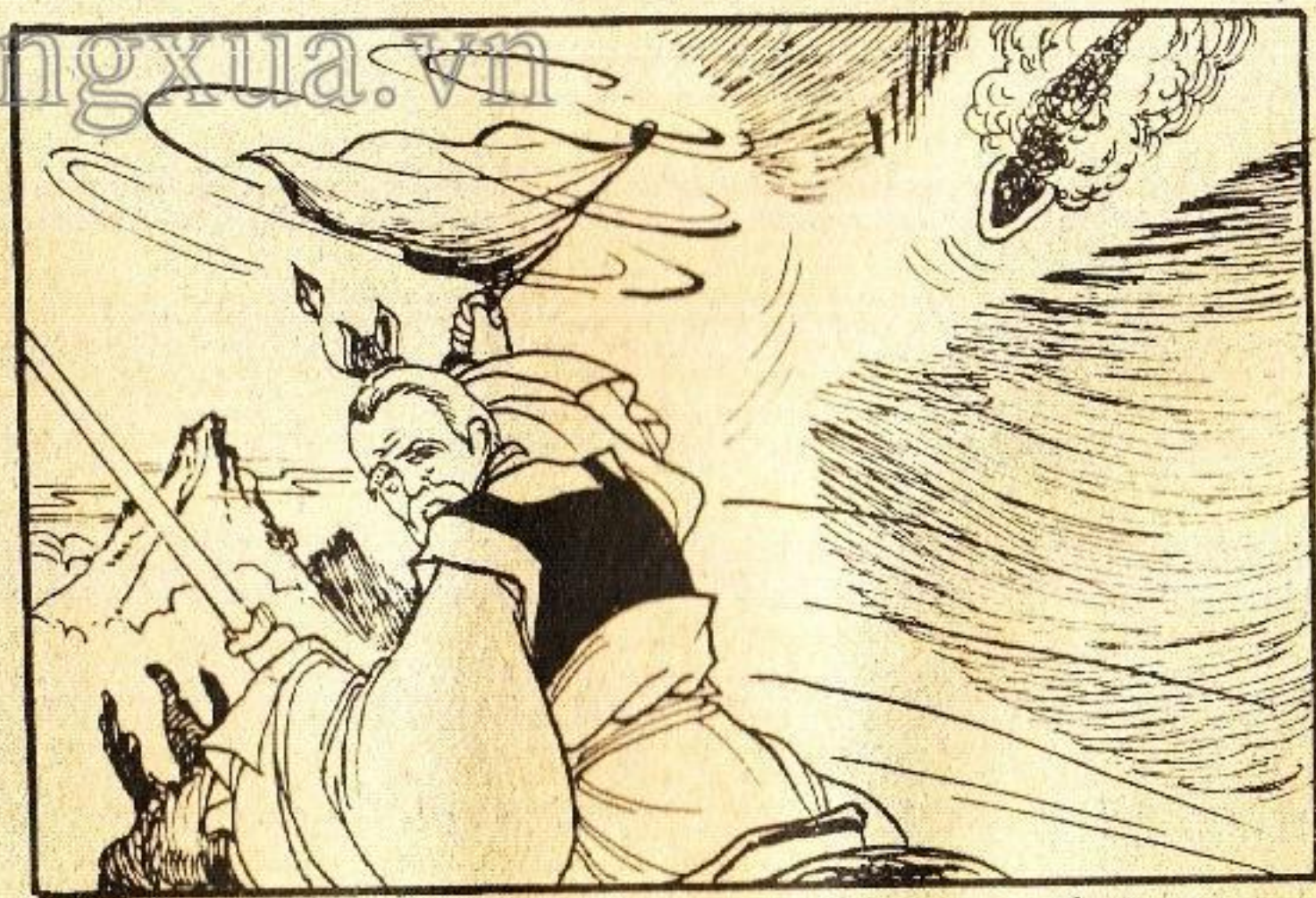
Niên Đãng sai Huỳnh Cân lực sĩ đem đèn về núi trước. Ân Giao nghe báo lấy làm lạ, liền dẫn quân đến thành khiêu chiến, đánh nhau với Tử Nha một hồi, Ôn Lương xông vào trợ chiến, Na Tra đón lại giao phong.

Ôn Lương quăng Bạch ngọc hoàn đánh Na Tra, Na Tra quăng Càn Khôn quyển lên nghe một tiếng nổ chát tai. Bạch ngọc hoàn bể vụn, nát như tro.

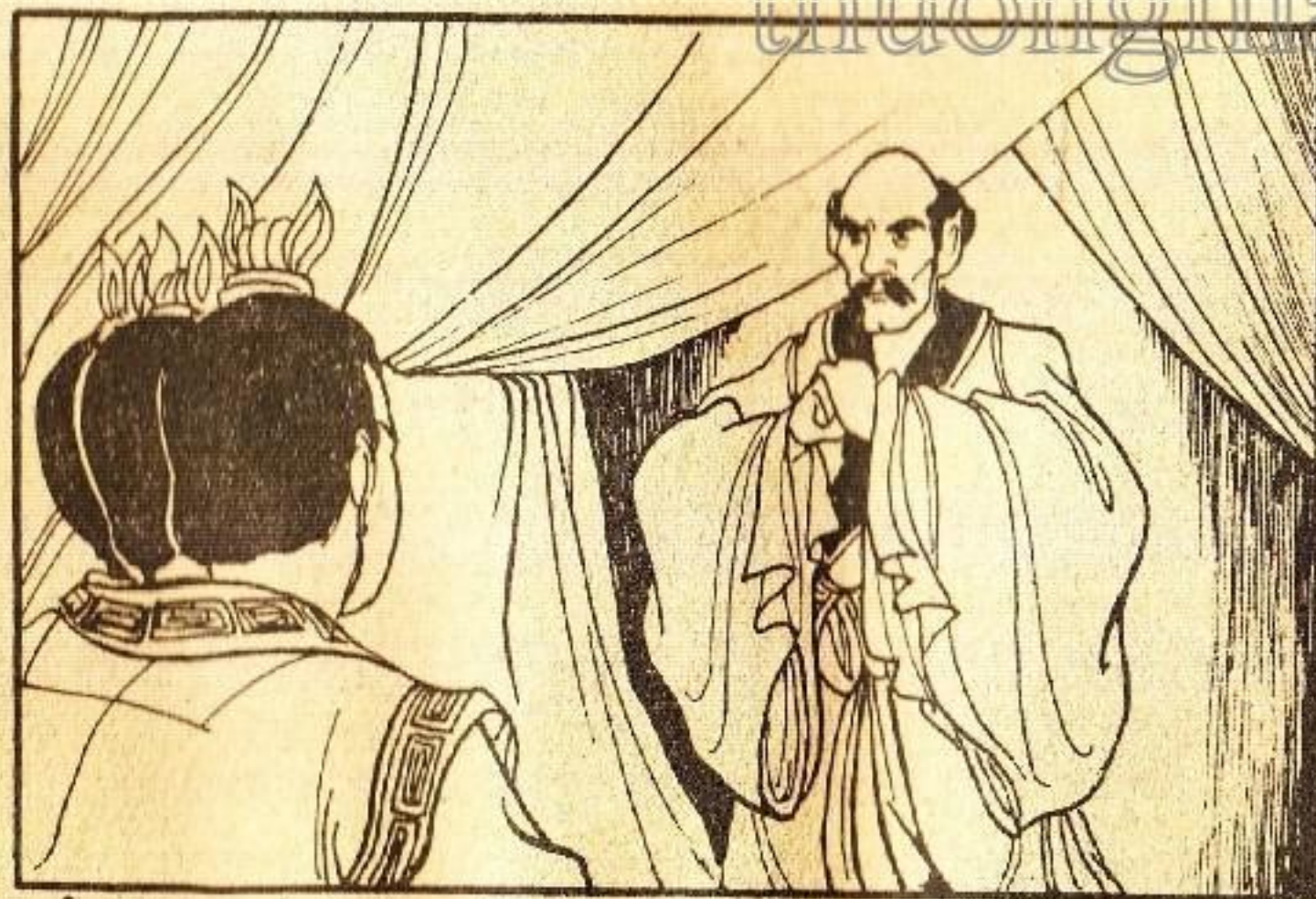
Na Tra ném tiếp Kim chuyên đánh trúng lưng Ôn Lương
gần sa xuống ngựa. Dương Tiễn thừa thế bắn Ôn Lương
bể dầu chết tốt.

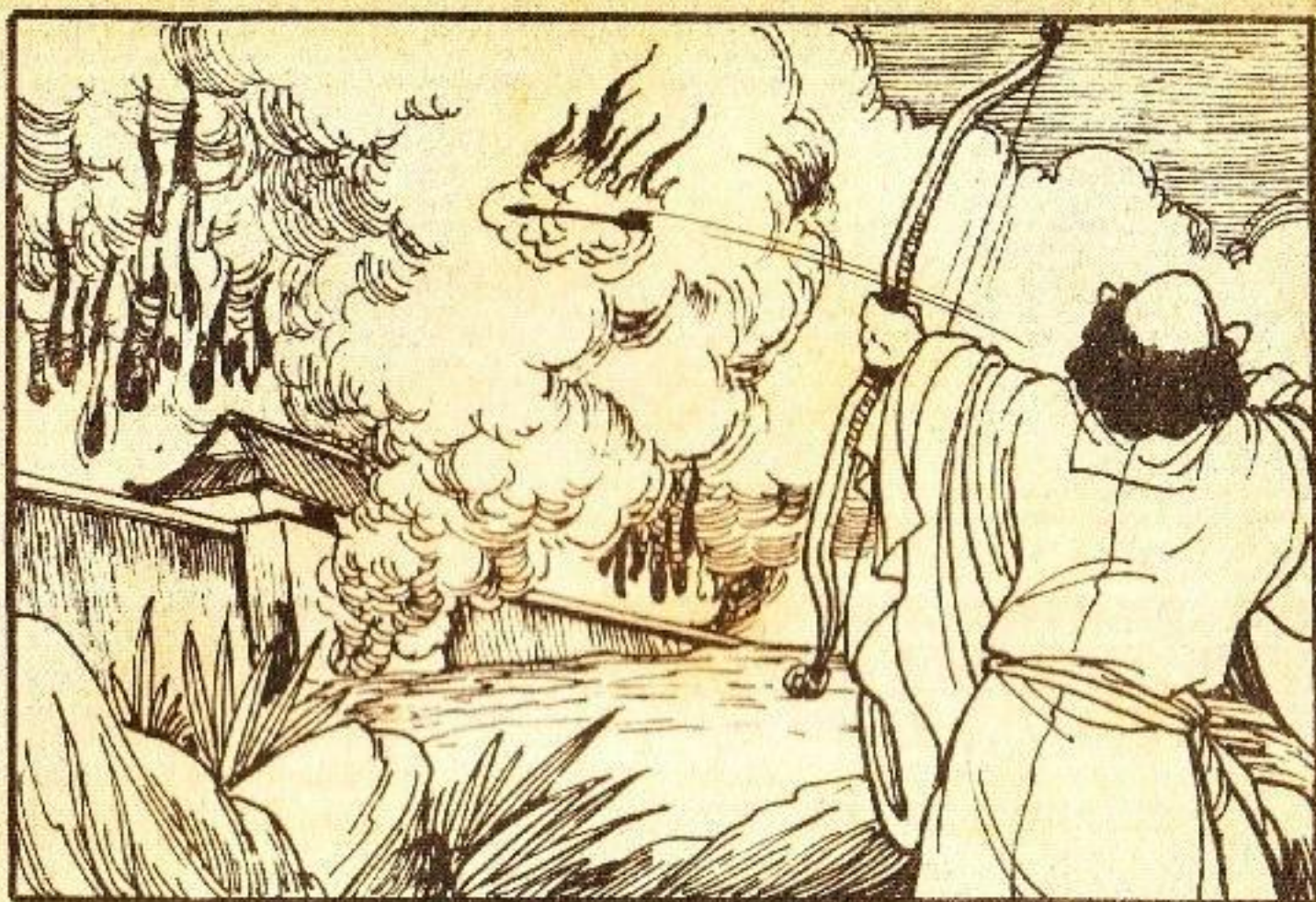
Ân Giao thấy vậy nổi giận ném Phiên Thiên Ân đánh Tử
Nha. Tử Nha thất kinh xô Hạnh huỳnh kỳ ra che chở thân
mình, làm Phiên Thiên Ân không dám rơi xuống.

Tử Nha liền ném Đả thần tiên lên đánh trúng lưng, Ân Giao sa xuống ngựa, Dương tiên toan chém đầu, may nhờ Trương Sơn, Lý Cẩm lẹ tay đỡ được Ân Giao dộn thổ chạy mất.

Ân Giao về dinh buồn bực không biết làm sao thì có một vị đạo sĩ xin ra mắt nói: "Bản đạo là Diêm Trung Tiên, tên thật là La Tuyên. Vì Thân Công Báo cầu khẩn nên bản đạo đến đây giúp diệt hạ đánh Tây Kỳ".

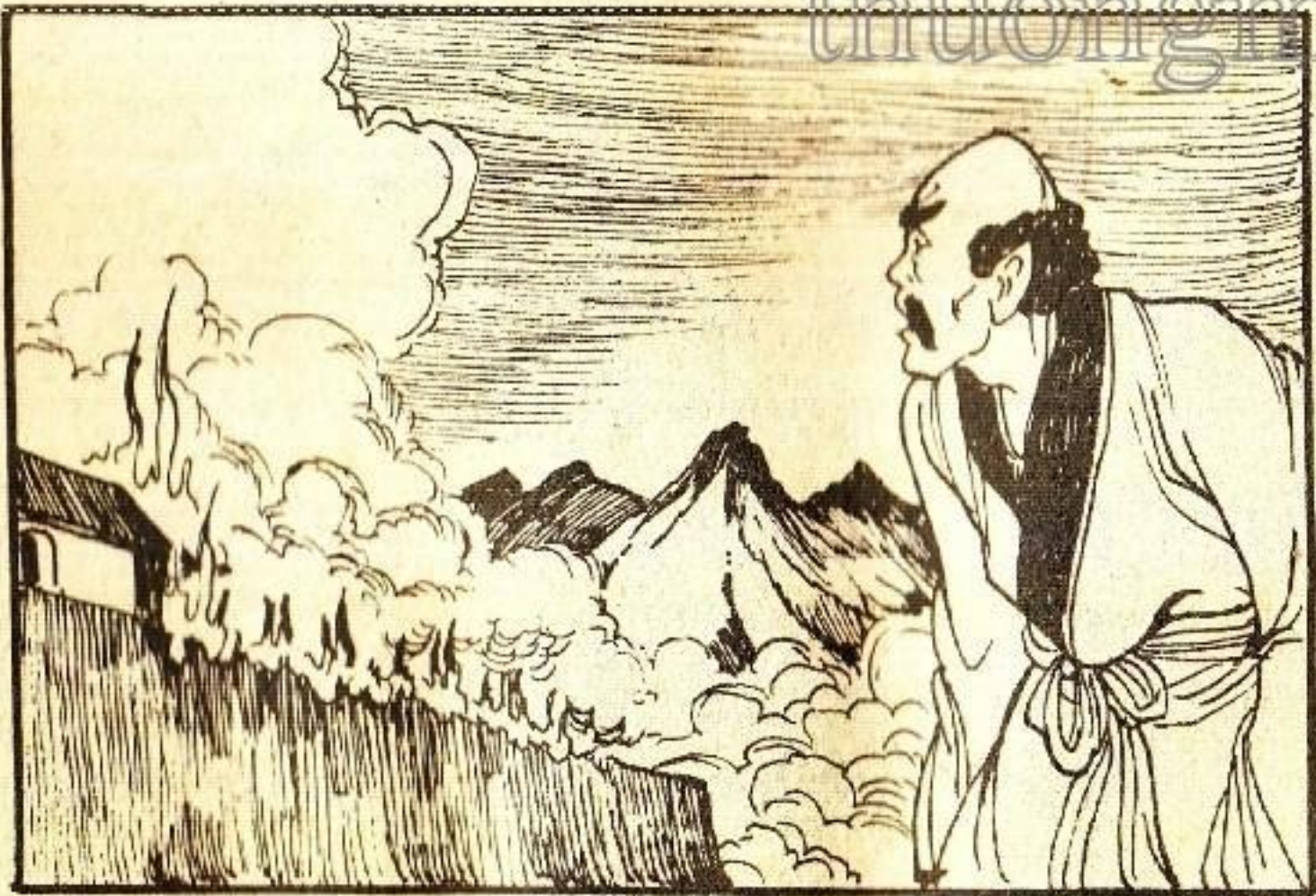
Vào canh ba, La Tuyên lấy Vạn lý Vân yên là thứ tên lửa, đem ra bắn vào thành Tây Kỳ. Khắp bốn cửa thành khói bay mù mịt, lửa dậy phừng phừng.

La Tuyên lại làm phép cho hàng vạn con ngựa lửa bay vào đốt khắp thành, còn trên không thì sai hai con rồng lửa phun lửa xuống.

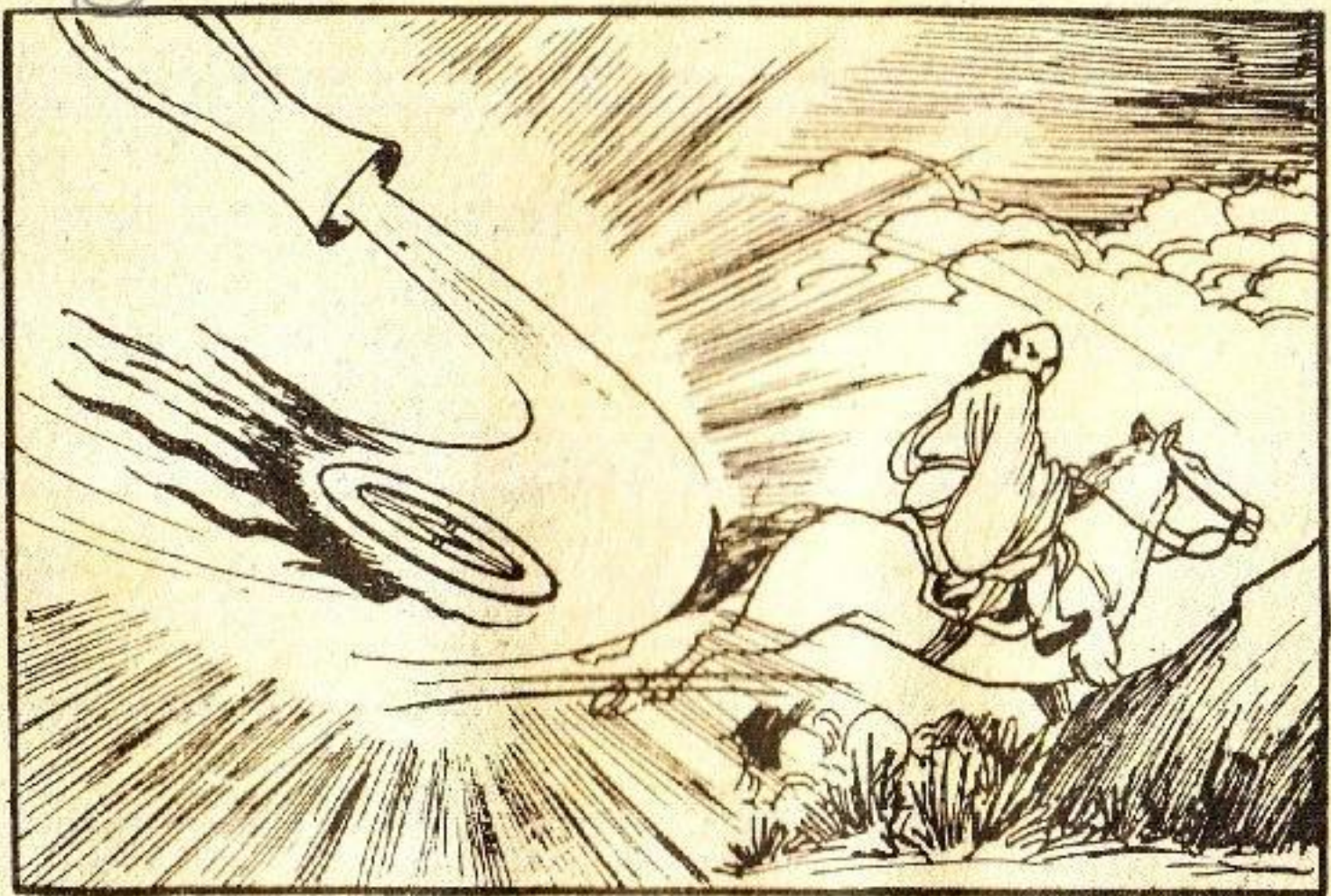
Bây giờ Long Kiệt công chúa ở núi Phụng Hoàng đã có lòng giúp Tử Nha đánh Trụ, nay thấy La Tuyền đốt thành liền ném lưới Vụ Lộ Càn khôn bắt bảy quạ lửa.

Khi lưới Vụ Lộ được giăng lên, cả bảy quạ lửa sa vào nên lửa bớt sức thì La Tuyền không rõ vì đâu quạ lửa mất hết.

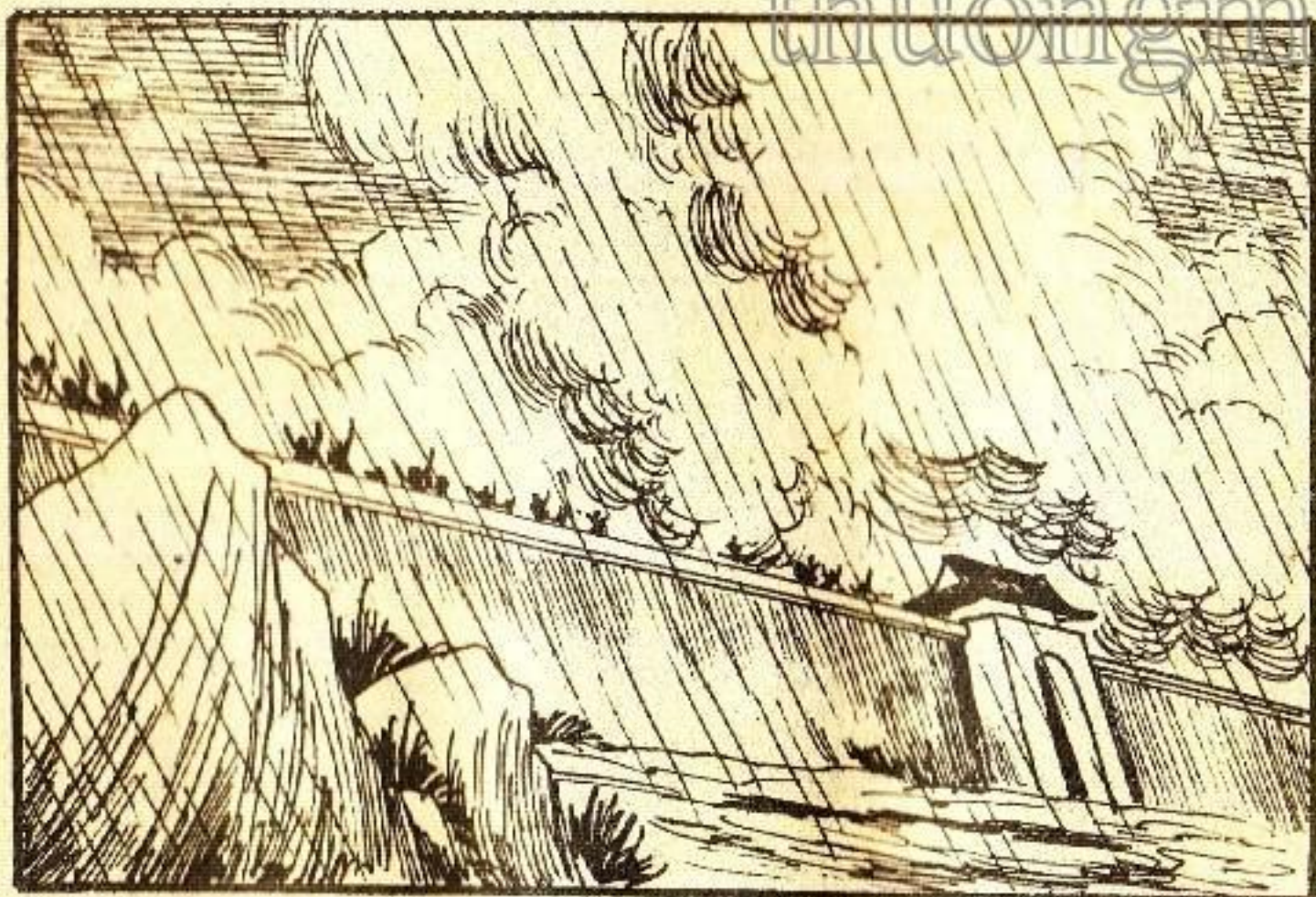
La Tuyền nhìn lên trời thấy Long Kiệt công chúa cười loan xanh thì nổi giận quăng bánh xe Ngũ long lên. Công chúa cười lớn: "Phép thuật ngươi chỉ chừng đó thôi, có gì mà khoe khoang!"

Công chúa lấy bình Tứ hải đưa ra thả bánh xe vào đó. La Tuyền biết cự không lại, giục ngựa chạy dài.

Công chúa phóng Nhị Long kiếm bay theo chém ngựa của La Tuyên té nhào. La Tuyên rơi xuống đất dộn thỏ trốn mất.

Long Kiết Công chúa liền hóa mưa chữa lửa cho thành Tây Kỳ. Dân chúng reo mừng. Bá quan dầm mưa đến thăm nhau suốt đêm, không ai ngủ được.

Trời mờ sáng, Công chúa vào thành. Tử Nha mừng rỡ ra đón rước. Nhiên Đăng và Quảng Thành Tử cùng tạ ơn. Long Kiệt công chúa nói: "Trước kia ta phạm lỗi tại hội Bàn đảo nên mẹ ta là Diêu Trì Kim Mẫu dày xuống núi Phụng Hoàng. Thấy La Tuyên đốt thành, ta đã làm mưa giải cứu. Nhân dịp, ta ở lại đây giúp Thừa tướng đánh Trụ, lập công đền tội để sau này trở lại cung tiên". Tử Nha mừng rỡ truyền dọn một nhà riêng cho Công chúa ở.